

BEYOND

நிலதைத்திரும்பதற்காக வாழ்தல்

பரலோகம் எனக்கு முன்னால், பரிசுத்த ஆவியானவர் எனக்குள்.

TAMPA LIFE / தனிப்பட்ட வதோகம ஆய்வு

TAMPA LIFE LIVE 101

நிலைத்திரூப்பதற்காக வாழ்தல்

பரலோகம் எனக்கு முன்னால். பரிசுத்த ஆவியானவர் எனக்குள்.

டாம்பா லஃப் லைவ் 101-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தனிப்பட்ட வதோகமம் பதிப்பு

நித்தியம் உள்ளது என்று நம்புவதற்கும், நித்தியம் நம் வாழ்க்கை மூலையை வடிவமைக்க அனுமதிப்பதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. பரலோகம் உண்மையானது, இயசே வராகிறார், இந்த உலகம் ஒழிந்துவிடும் என்பதை நாம் உறுதிப்படுத்த மாபியும், இரூப்பினும் தற்போதைய தரூணத்தில் நமது மூழ் எதிர்காலமும் உள்ளது போல நம் எண்ணங்களை ஒழங்கமைக்கலாம். நமது அட்டவணகைகள், உரையாடல்கள், ஏமாற்றங்கள் மற்றும் ஆசகைகள் தற்காலிக கவலகைகள் நிறைந்ததாக மாறக்கூடும், இதனால் தவேனுடைய வாக்கூத்தத்தங்கள் நமது கோட்பாட்டில் உண்மையாகவே இருக்கும், ஆனால் நமது அன்றாட விழிப்புணர்விலிருந்து வகை தொலையில் இருக்கும்.

இந்த சயெ்தி, நம்மசைச் சூற்றியுள்ள சலிழ்நிலகைகளை கடந்து சனென்று, தவேன் தயாரித்த எதிர்காலத்தை நினையில் கௌள்ளுமாறு கட்டெக்கௌ்வதன் மலில் BEYOND தொடரதைத் தொடர்கிறது. மூந்தயை ஆய்வுகள் நம்மால் பார்க்கவபோ, அடையவபோ அல்லது தீர்மானிக்கவபோ மாபியாததை விட அதிகமாக நம்ப வணெடும் என்று அழைத்தன. இங்கே, களேவி மிகவும் தனிப்பட்டதாக மாறுகிறது: நாம் எதற்காக வாழ்கிறோம்? எந்த எதிர்காலம் நமது தரேவுகளை வழிநடத்துகிறது? நிகழ்காலம் கபினமாக இருக்காம்போது என்ன வாக்கூத்தத்தம் நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறது?

பலிமிகூரிய பொறுப்புகள் முக்கியமல்ல என்று இந்த பிரசங்கம் கூறவில்லை. நாங்கள் இன்னும் வலேசை சயெ்கிறோம், எங்கள் கூடும்பங்களை கவனித்துக்கௌ்கிறோம், மாபிவுகளை எடுக்கிறோம், எங்கள் வீடுகளைப் பராமரிக்கிறோம், உண்மையான தவேகைகூக்கு பதிலளிக்கிறோம். உண்மையுடன் வாழ்வதில் அந்தப் பொறுப்புகளும் அடங்குகின்றன. ஆனால் அவர்களால் நமது நம்பிக்கையின் மூழ் எடையையும் சூமக்க மாபியாது. ஒரு தொழில் நமது இறுதி நோக்கமாக மாறாமல் பயனுள்ள வலேயை வழங்க மாபியும். ஒரு வீட நமது நிரந்தர பாதுகாப்பாக மாறாமல் நம் கூடும்பத்திற்கு அடக்கைலம் அளிக்க மாபியும். தவேன் வாக்கூத்தத்தம்யளித்த அனதைத்தின் இறுதி நிறவைநேற்றமாக மாறாமல் ஒரு முன்னேற்றம் நிம்மதியைக் கொண்டுவர மாபியும்.

ஆபிரகாம் ஒரு நகரத்தைத் தடேம் போது கிடாரங்களில் வசித்து வந்தார். உயிர்த்தொழுவலை எதிர்நோக்கியிருந்தபோது பவல் துன்பங்களை சும்ந்தார். தவேன் தனது மக்களுடன் வசித்து, மரணம் மறந்த ஒரு எதிர்காலத்தை ஜான் கண்டார். எபசேயர் நிரும் எழுதப்பட்ட விசுவாசிகள் தங்கள் சாதந்தரத்தின் மூழ்மையை இன்னும் பறெவில்லை; ஆனால் வாக்கூத்தத்தத்தின் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பறெற்றிருந்தார்கள். தவேன் ஏற்கனவே கொடுத்தவற்றுக்கும் அவர் நிறவைறேறக் கொண்டுவரவதற்கும் இடையில் எப்படி உண்மையுடன் வாழ்வது என்பதை இந்த பத்திகள் நமக்காக் கற்பிக்கின்றன.

நீங்கள் படிக்கும்போது, ஒதுக்கப்பட்ட பத்திகளை மூழ்மையாகப் படியுங்கள். சிந்தனைக்கூச் செல்லும் மூன்பு, இந்தப் போதனை உங்கள் உள்ளத்தில் பதிய நரேம் கொடுங்கள். இதன் நோக்கம், நீங்கள் நினைக்கும் விதம், ஜபெம், அன்பு மற்றும் கீழ்ப்பிவதை மாற்றும் நித்தியத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை மீட்டெடுப்பதாகும்.

பகாதி 01

கல்டாரத்திலு வாழ்ந்தா, நகரத்தலை எதிர்நோக்காதல்

வாசிக்கவா: எபிரயெர் 11:8-16, எபிரயெர் 10:32-39 மற்றும் எபிரயெர் 13:14.

01

கலிடாரத்தில் வாழ்ந்து, நகரத்தை எதிர்நோக்காதல்

வாசிக்கவும்: எபிரயெர் 11:8-16, எபிரயெர் 10:32-39 மற்றும் எபிரயெர் 13:14.

“தவேன் தாமகே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்” (எபிரயெர் 11:10).

ஆபிரகாமின் நம்பிக்கை மாதலில் இந்த பத்தியில் கீழ்ப்படிதலாகத் தோன்றுகிறது. தவேன் அவரை வளையறோமாறு அழைத்தார், அவருக்கு மன்னால் மூழ் பாதையாம் இல்லாமல் அவர் பதிலளித்தார். அவரால் மூழ்மையாக விளக்க மூடியாத ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க அவரை அழைத்தவரைப் பற்றி அவருக்கு போதுமான அளவு தெரியும். அது ஒரு மக்கியமான தொடக்கமாகும், ஏனென்றால் விசுவாசம் நம் இயக்கத்தை வழிநடத்த அனுமதிக்காமல் நாம் எளிதில் விவாதிக்காமல் ஒன்றாக மாறும். ஆபிரகாமின் நம்பிக்கை அவர் எங்கு சனென்றார், அவர் வாழ்ந்த விதத்தை மாற்றியது.

ஆயினும் கலிட, வாக்கூத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட நிலத்திற்குள் நுழைவது உடனடியாக ஒரு நிலையான வாழ்க்கையை உருவாக்கவில்லை. ஆபிரகாம் அங்கு அந்நியராக வாழ்ந்து, அதே வாக்கூத்தத்தம்யைப் பகிர்ந்து கொண்ட ஈசாக் மற்றும் யாக்கோபுடன் கலிடாரங்களில் வசித்து வந்ததாக எபிரயெர் கூறுகிறார். சூதந்தரம் பல தலமைறகைளாக விரிவடைந்தது, அதே நேரத்தில் அவர்களின் அன்றாட அனுபவம் இயக்கம் மற்றும் மூழ்மையற்ற உடமையால் காறிக்கப்பட்டது. அவர்கள் உண்மையான ஒன்றின் வாரிசுகளாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் அதன் மூழ்மையைப் பறெவில்லை. அவர்களின் சலிழ்நிலகைள் அவர்கள் பசேய தவேனை தொடர்ந்து நம்ப வணேடும் என்று கட்டெக்கொண்டன.

அந்த அமைப்பு 10ஆம் வசனத்தில் உள்ள நகரத்திற்கு அதன் மக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறது. ஆபிரகாமின் நம்பிக்கை அவரைச் சூற்றியுள்ள கட்டமைப்புகளுக்கு அப்பால் அடைந்தது. அவரது கலிடாரத்தை கீழே இறக்கி, நிரப்பி, நகர்த்தலாம். அவர் தடேம் நகரத்திற்கு அபித்தளங்கள் இருந்தன, அதன் கட்டுபவரும் படப்பாளரமான தவேன். அவர் விரும்பிய ஸ்திரத்தன்மை இறுதியாக ஆண்டவரிடமிருந்து வரும். எபிரயெர் 11, க. ஜே. வி.

போதகர் இந்த வறோபாட்டை நம் சௌந்த வாழ்க்கைக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வருகிறார். ஆபிரகாம் துங்கிய இடத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே யாராவது அவரை நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்றால், அவர் எங்கு செல்கிறார் என்பதை அவர் தவறாகப் பாரிந்துகொள்வார். அவரது தற்காலிக வசிப்பிடம் அவரது எதிர்பார்ப்பின் மூலம் அளவையும் வளெரிப்படுத்தவில்லை. அதே போல், நமது தற்போதைய சலிநிலகைகள் கடவாளில் நமது எதிர்காலம் பற்றிய மூலமையான கணக்கை வழங்க மாடியாது. ஒரு கபினமான பரவம் நாம் அனுபவிப்பதை விவரிக்கலாம், ஆனால் அனுபவம் என்றால் என்ன என்பதை அது சாயாதீனமாக தீர்மானிக்க மாடியாது.

சலிநிலகைகள் ஒரு நிரந்தர வரையறையாக மாற நாம் பெரும்பாலும் அனுமதிக்கிறோம். ஒரு இழப்பு என்பது நாம் நம்மைத் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் விதமாக மாறுகிறது. தாமதம் என்பது எதுவும் மாறாது என்பதற்கு சான்றாக மாறுகிறது. ஒரு பலவீனம் தவேனால் சய்யக்கலிய அனதைத்தின் எல்லையாக உணரத் தொடங்குகிறது. எபிரயெர் அந்த யதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்க நமக்கு இடமளிக்கிறார், அதே நேரத்தில் அவற்றை மூல கதையாகவும் மாற்ற மாறுகிறார். ஒரு நபர் கடவாளுடன் உண்மையுடன் நடந்து, இன்னும் மூலமையடையாத நிலைமைகளில் வாழலாம்.

13ஆம் வசனம் இந்த உண்மையை இன்னும் ஆழமாக்குகிறது: “இவர்கள் எல்லாரும் வாக்குத்தத்தங்களைப் பெறாமல் விசுவாசத்தில் மரித்தார்கள்.” மரணத்திற்கு முன்பு ஒவ்வொரு நிறைவேற்றத்தையும் நேரில் காண்பார்கள் என்று அவர்களிடையே விசுவாசம் உறுதியளிக்கவில்லை. தவேனுடைய உண்மைத்தன்மையின் நிஜமான சான்றுகளை அவர்கள் பெற்றார்கள்; ஆனால் வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களிடையே வாழ்நாளுக்கும் அப்பால் சென்றன. நிறைவேற்றம் இன்னும் முன்னால் இருந்தபோதும் தொடர்ந்து நம்பியவர்களாக எபிரயெர் நிரூபம் அவர்களின் மதிக்கிறது.

இது BEYOND பற்றிய நமது பாரிதலை வதேத்தில் வரேன்றச் செய்கிறது. மனேமையான தசேம் பரலகோகத்திற்குரியது. அதை ஒரு சிறந்த வலை, பெரிய வீடு, மீண்டும் கிடத்தை வாய்ப்பு அல்லது எளிதான காலகட்டமாக மட்டும் கருது மாடியாது. சுகம், தவேகைகளுக்கான உதவி, ஒப்புவாகாதல் மற்றும் ஆறுதல் ஆகியவற்றிற்காக நாம் ஊக்கமாக ஜபிக்கலாம். இத்தகைய வணேடதல்கள் விசுவாச வாழ்க்கைக்கு உரியவை. எனினும், நமது ஆழமான நம்பிக்கை எந்த ஒரு காறிப்பட்ட பரிமிகுரிய மாடிலிற்கும் அப்பால் செல்ல வணேடம். விரும்பிய பதில் மரணத்திற்கு முன் கிடக்கவில்லை என்பதற்காக, கிறிஸ்துவை நம்பி மரிக்கும் ஒரு விசுவாசியின் விசுவாசம் தலேவியடனைத்தாக ஆகாது.

அவர்கள் பரிமியில் அந்நியர்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள் என்று மதிதாதையர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அவர்களின் வாக்குமூலம் சௌந்தமானது மற்றும் திசை ஆகிய இரண்டையும் வளையப்படுத்தியது. தங்கள் தற்போதைய சூற்றாப்பாறம் தங்கள் இதயங்கள் தடும் மூழாமையான வீடு அல்ல என்பதை அவர்கள் பாரிந்துகொண்டனர், மேலும் அவர்கள் தவேன் தயாரித்ததை நோக்கி நகர்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை அவர்கள் இன்னும் மூழாமையாகப் பார்க்க மாடியாத ஒரு இலக்கைக் கொண்டுவளக்கப்பட்டது.

அந்த வாக்குமூலம் அவர்களின் கவனக்கூறவைக இருக்க வகைக்கவில்லை. ஆபிரகாம் இன்னும் தனது காலம்பத்தை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார், மோதல்களைக் கையாண்டார், மடிவகளை எடுத்தார், பார்வையாளர்களைப் பற்றார். யாத்ரீக நம்பிக்கை அவரது பொறுப்புகளை வழிநடத்தியது. அதேபோல், இந்த உலகம் தற்காலிகமானது என்பதை நினைவில் வைத்திருப்பது அதற்குள் நமது உண்மைத்தன்மையை ஆழப்படுத்த வேண்டும். நிரந்தரப் பாதுகாப்பை வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமல் நம் வீடுகளை நாம் கவனித்துக் கொள்ளலாம். நம் இதயங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆசையையும் திரும்பிப்படுத்தவதற்கு அவர்களைப் பொறுப்பாக்காமல் நம் காலம்பங்களை நேசிக்க மடியும். நமது தொழில்முறை மன்னேற்றத்துடன் நமது மதிப்பு உயர்வதும் வீழ்ச்சியடவதும் இல்லா என்பதை நினைவில் வைத்திருக்காம்போது நாம் விடாமயற்சியுடன் வலையை செய்யலாம்.

"இங்கே" எல்லாம் ஆகிவிட வேண்டாம் என்று இந்த பிரசங்கம் நமக்கு எச்சரிக்கை விடக்கிறது. இந்த எச்சரிக்கை வசதியான பரவங்களிலும், வதேனையான பரவங்களிலும் மாக்கியமானது. சிரமம் தற்காலிக விஷயங்களின் ஸ்திரமின்மையை அம்பலப்படுத்தலாம், அதே நேரத்தில் ஆறுதல் அதை மறைக்க மடியும். வாழ்க்கை நன்றாகச் செல்லும்போது, நமது வருமானம், ஆரோக்கியம், நற்பெயர் அல்லது வழக்கம் காலவரையின்றி மாறாமல் இருக்கம் என்று நாம் அமையியாக நம்பத் தொடங்கலாம். யாத்ரீக நம்பிக்கை அந்த ஆசீர்வாதங்களை நன்றியுடன் பெறுகிறது, அதே நேரத்தில் அவை பயணத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதை நினைவில் கொள்கிறது.

எபிரயெர் 11:15 பயணிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள நாட்டையும் ஆராய்கிறார். அவர்கள் வளையறைய இடத்தில் உள்நோக்கி இருந்திருந்தால், அவர்கள் திரும்பி வந்திருக்கலாம். அவர்களின் திசை மாக்கியமானது. ஒருவர் வளையப்பாறச் சலிநிலைகளை மாற்றியிருந்தாலும், மந்தையை பற்றுதல்களை உள்ளத்தில் தொடர்ந்து பிடித்திருக்கலாம். ஒரு பழைய பாணியின் பிணைப்பை மறந்துபோன மகிழ்ச்சியை நாம் நினைவில் கொள்ள மடியும். அந்த ஏற்றுக்கொள்ளுதலுக்கு

நாம் சமரசம் செய்ய வணேடியதனை பறக்கணித்தபோது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதனை நாம் நினைவில் கொள்ள முடியும்.

சிறந்த நாடா நமக்கு முன்னே ஒரு காரணத்தை அளிக்கிறது. சொந்தமானது தளிவாக இருக்கும்போது பானிதம் மிகவும் பாரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக மாறும். கடவாஸுடன் எதிர்காலம் இருக்கும் மனிதர்களாக வாழ நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். நமது தரேவுகள் அந்த உறவை வளிப்படுத்தத் தொடங்குகின்றன. நாம் அழைத்தவருக்கு பதிலளிப்பதால், நம்மதைத் தள்ளிவிடக்கூடியவற்றிலிருந்து நாம் திரும்புகிறோம்.

தவேன் தங்கள் தவேன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு வடெகப்படுவதில்லை என்ற உத்தரவாதத்துடன் இந்த இயக்கத்தை இந்த பத்தி மூடுகிறது. அவர்களின் நம்பிக்கை தனிப்பட்டது, அவர்களான அவரது அடையாளம் தனிப்பட்டது. இவர்கள் தோல்விகள் இல்லாத வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள் அல்ல. ஆபிரகாமின் பரந்த கதையில் பயம், தவறுகள் மற்றும் திருத்தம் ஆகியவளை அடங்கும். ஆயினும்கூட, எபிரயெர்கள் விசுவாசத்தின் திசையின் மூலம் அவரது வாழ்க்கையை முன்வைக்கிறார்கள். இது இன்னும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நம்பிக்கையைத் தருகிறது. பயணம் கூறபாடற்றது என்று நாம் பாசாங்கு செய்யத் தவேயில்லை. நம்மதைக் காட்டுகிற விசுவாசமுள்ள தவேனுக்கு நாம் தொடர்ந்து பதிலளிக்க வேண்டும்.

நமது சலிழ்நிலகைள் நாம் இப்போது கடந்து செல்லும் பயணநிலையை விவரிக்கின்றன; தவேனுடைய வாக்குத்தத்தமோ நாம் நோக்கிச் செல்லும் இலக்கை வளிப்படுத்துகிறது. இதுவே மையை உண்மை.

தனிப்பட்ட சிந்தனை / பகுதி 01

பிரதிபலிப்பாக்காக, ஆபிரகாமின் கீழ்ப்பிதல் மற்றும் கலிடாரங்களில் அவரது வாழ்க்கை வாக்காத்தத்தம் மற்றும் தற்போதையை அனுபவத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன கற்பிக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். பரிமியில் விரும்பிய ஒவ்வொரு பதிலையும் பற்றாமல் ஒருவர் விசுவாசத்தில் இறக்க மூடியும் என்பதை நீங்கள் அங்கீகரிக்கும்போது உங்கள் சிந்தனையில் என்ன மாற்றங்கள் ஏற்படும்? நிரந்தர பாதுகாப்பை வழங்க நீங்கள் எந்த ஆசீர்வாதத்தைக் கடைக்கத் தொடங்கினீர்கள்? உங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள நாட்டிலிருந்து உங்கள் இதயத்தை இன்னும் ஈர்க்கும் ஏதாவது இருக்கிறதா? பொறுப்பான மற்றும் அன்பான நடத்தையின் மூலம் உங்கள் நித்திய நம்பிக்கை வளம்படும்படி உங்கள் காலம்பத்தால் எப்படி பார்க்க முடிந்தது?

உங்கள் தனிப்பட்ட பதிலுக்கு, உங்கள் வாழ்க்கையின் நிரந்தர வரையறையாக நீங்கள் கருதிய ஒரு சமூகநிலையைப் பற்றி எழுதுங்கள். அதை நேர்மையாக விவரிக்கவும், அதற்கு அப்பால் நம்புவதற்கு எபிரயெர் 11 உங்களுக்கு என்ன காரணம் தருகிறது என்பதை விளக்கவும். நீங்கள் காத்திருக்கும்போது நீங்கள் உண்மையுடன் நிறைவேற்றும் ஒரு பொறுப்பை அடையாளம் காண்பதன் மூலம் மூடிக்கவும். உங்கள் பதில் ஒரு வழிகாட்டலாக அறிவிப்பாக மாறட்டும்: தவேன் இன்று எனக்கு ஒப்படைத்ததை நான் கவனித்துக்கொள்வனே, அதே நேரத்தில் அவர் தயாரித்த நகரத்தை நோக்கி என் இதயத்தை வதைத்திருப்பனே.

பகாதி 02

உங்கள் பௌக்கிஷம் உங்கள் இரதயத்தை உரவாக்குகிறதூ

வாசிக்கவம்: மத்தயோ 6:19-34, மற்றும் கௌலோசயெர் 3:1-17.

02

உங்கள் பொக்கிஷம் உங்கள் இரதயத்தை உருவாக்குகிறது

வாசிக்கவும்: மத்தயோ 6:19-34 மற்றும் கொலோசயெர் 3:1-17.

“உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இரதயமும் இருக்கும்” (மத்தயோ 6:21).

கல்வி, ஓய்வூ மற்றும் நிதி பாதுகாப்புக்காக நாம் ஏன் கவனமாக திட்டமிடுகிறோம், அதே நேரத்தில் நித்தியத்தை பற்றி மிகக் கறைவாகவே சிந்திக்கிறோம் என்று இந்த பிரசங்கம் கடை்கிறது. பரிமிக்காரிய எதிர்காலத்திற்கான திட்டமிடலுக்கு நடவடிக்கை தவேபைப்புவதால் ஒப்பீடு தடேவதாகும். மற்ற சயெல்பாடுகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கம்போது ஒரு மாணவர் பபிக்கிறார். ஒரு காலம்பத்தின் சலெவுகள் கடனகைக் கறைகைக் கட்டப்படுத்தப்படுகின்றன. பற்றெறோர்கள் தங்கள் கழந்தகைகளுக்கு வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்காக தியாகம் சயெ்கிறார்கள். எதிர்காலத்தின் நன்மகைக்கு அவை தகாதியானவன என்று நாங்கள் நம்புவதால் தற்போதைய வரம்புகளை நாங்கள் ஏற்றாக்ககொள்கிறோம்.

நமது ஆவிக்காரிய வாழ்க்கையில் அந்த தீவிரத்தை ககொண்ட வரமாறு பபோதகர் கடை்கிறார். நமது அன்றாட நடத்தை எந்த எதிர்காலத்திற்கு நம்மதைத் தயார்படுத்துகிறது? இந்தக் களேவி நமது பசேசனை வழிநடத்தும் ஆசகைகள், நம் கழந்தகைகளை உருவாக்கும் பழக்கவழக்கங்கள், நமது சலெவினங்களை வபிவமகைகும் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்பபிதல் விலை உயர்ந்ததாக மாறும்பபோது நாம் வழங்கும் அனுமதிகள் ஆகியவற்றை அடகிறது. நாம் அதை உணர்வபுர்வமாக ஆராயாதபோது கலிட நம் வாழ்க்கை ஒரு திசையில் நகர்கிறது.

மத்தயோ 6 பொக்கிஷத்தைப் பற்றிய இயசேவின் பபோதனகைகளை இதயத்தின் ஒரு பபரிய பரிசபோதனகைகள் வகை்கிறது. அத்தியாயத்தின் தடொடக்கத்தில், அவர் ககொடப்பது, ஜபெம் சயெ்வது மற்றும் நகொன்பு நகொற்பது கறுித்து உரையாற்றுகிறார். மனித ஒப்பாதலுக்காக நீதியைச் சயெ்வதற்கான விரப்பத்தை அவர் மீண்டும் மீண்டும் சவால் சயெ்கிறார். பின்னர் அவர் ஊழல் மற்றும் திரட்டால் பாதிக்கப்படக்கலிய பரிமிக்காரிய பொக்கிஷத்தை சகொர்க்கத்தில் உள்ள பொக்கிஷத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். அங்கிருந்து, அவர் கண்ணைப் பற்றி பசேகிறார், மலேம் இரண்டு எஜமானர்களுக்கு யாரும் சவேவை சயெய் மாபியாது என்று

அறிவிக்கிறார். உடமைகள், கருத்து மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவன ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன. நாம் எதை பாதையலாகக் கருதுகிறோமோ, எதை நாம் கவனிக்கிறோமோ, யாரை நாம் சேவிக்கிறோமோ, அது நம்மைப் பாதிக்கிறது. மத்தயோ 6, க. ஜே. வி.

சாதாரணமான ஒன்று ஏன் இதயத்தின் மீது அசாதாரண அதிகாரத்தைப் பெற முடியும் என்பதைப் பாரிந்துகொள்ள இது நமக்கு உதவுகிறது. அதன் சக்தி அதன் விலையால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு மிதமான வரமானம் நிலையான பயத்தின் மூலம் ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும், அதே நேரத்தில் ஒரு பெரிய வரமானத்தை தாராள மனப்பான்மையுடனும் கட்டுப்பாட்டினும் நிர்வகிக்க முடியும். ஒரு ஊழிய வாய்ப்பு, அதை உண்மையாக வைத்திருப்பதை விடப் பாதுகாத்தல் மிகவும் முக்கியமானது என்றால் அது ஆவிக்கூரிய ரீதியாக ஒழுங்கற்றதாகிவிடும். தவேனுக்குக் கீழ்ப்பிடிவதை விட அந்த நபரை மகிழ்விக்க தொடர்ந்து மன்னுரிமை அளித்தால், ஒரு உறவு அதிக அதிகாரத்தைப் பெறலாம்.

சவேயை பரிசீலிக்குமாறு இயசோ நம்மைக் கடே்கிறார். நமது முடிவுகளை யார் வழிநடத்துகிறார்கள்? எதை நாம் ஆபத்தில் ஆழ்த்த முடியாது என்று உணர்கிறோம்? அதை பாதுகாப்பதற்கு சமரசம் தவேன்படும்போது கூட நாம் எதைப் பாதுகாக்கிறோம்? நாம் ஒருபோதும் பெயரிடாத ஒரு பொக்கிஷத்தை இந்த பதில்கள் அம்பலப்படுத்தலாம்.

மாதலீடும் இதயங்களுக்கு எவ்வாறு பயிற்சி அளிக்கிறது என்பதை ஆராயவும் அவரது வார்த்தைகள் நமக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன. பழக்கவழக்கங்கள் நாம் ஏற்கனவே நேசிப்பதை மட்டுமே வளர்ப்பதுதான் என்று நாம் அபிக்கபி கருதுகிறோம். ஆயினும் கூட, நாம் மீண்டும் மீண்டும் கவனம் செலுத்துவது நம் மீது அதன் பிடியை ஆழப்படுத்தலாம். தொடர்ந்து ஒப்பிடுகையில் மாதலீடும் செய்வது அதிருப்தியை வலுப்படுத்தும். ஒரு கற்றத்தை பயிற்சி செய்வது வறொப்பை ஊட்டலாம். வதோகமம், ஜபம், விசுவாசமான சவேயை ஆகியவற்றுக்கு நேரம் ஒதுக்குவது தவேனை நோக்கி நமது கவனத்தைத் திரும்ப உதவும்.

ஆவிக்கூரிய உருவாக்கம் இயந்திரமயமானது அல்ல. மத நடமாடகைளை பிளவாபட்ட இதயத்துடன் செய்யலாம். இரப்பினும், நமது வபிவங்கள் முக்கியம். நாம் வாசிப்பதிலும், நினைவில் கொள்வதிலும், விவாதிப்பதிலும் அல்லது நடமாடகையில் வைப்பதிலும் கிட்டத்தட்ட இடமளிக்காமல், நித்தியம் நம் சிந்தனையை நிர்வகிக்கும் என்று நாம் நியாயமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. கற்றவான கவனத்தைப் பெறும் ஒரு உண்மை நமது அன்றாட எதிர்வினைகளின் மீதான செல்வாக்கை இழக்கம் அதே நேரத்தில் நமது கூறப்பட்ட நம்பிக்கையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம்.

தவேன் தயாரித்ததைப் பற்றி விசித்திரமாக அமையியாக இருக்கும்போது கலாச்சாரப் பிரச்சினைகளை விவரிப்பதில் நாம் சரளமாக இருக்க முடியும் என்பதைப் போதகர் கவனிக்கிறார். ஒரு வாதம், செய்திக் கதனை அல்லது நிதிக் கவலனை ஆகியவற்றின் விவரங்களை நாம் அறிந்திருக்கலாம், ஆனால் நம்மதைத் தக்கவதைத் தக்கொள்வதற்கான வாக்காத்தத்தங்களை நினவைகுவிர சிரமப்படுகிறோம். தகவல் தெரிவிப்பது பொருத்தமானது. ஒவ்வொரு பாதிய நிகழ்வும் நமது இறுதி எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் திறன் கொண்டதாகத் தோன்றும் வரன நுகரப்படுவது நமது பாரிதலகைக் காறகைகும்.

வதோகமம் நமக்கு மற்றொரு காறிப்பு கட்டமபைப்பை வழங்குகிறது. நிகழ்காலம் உண்மையானது ஆனால் முழுமையற்றது என்பதையும், தவேன் விசுவாசமாக இருக்கிறார் என்பதையும், அவரது நோக்கங்கள் தற்போது நாம் காணும் வரம்புகளுக்கு அப்பால் விரிவடிகின்றன என்பதையும் இது நமக்கு நினவைவிட்டுகிறது. அவரூடைய வார்த்தைக்கு நம் மனதில் இடம் கொடுப்பது, பரிமிக்காரிய அக்கறைகளை அந்த பெரிய கணக்கிற்குள் வகைக்க உதவுகிறது.

பொக்கிஷத்ததைப் பற்றிய இயசேவின் போதனையைத் தொடர்ந்து உணவு, உடன மற்றும் கவலனை பற்றிய வார்த்தைகள் உள்ளன. அவர்களின் தவேகைகளை பரலோகத் தந்தை அறிவார் என்று அவர் தனது கடைப்பவர்களிடம் கூறுகிறார். அதே அத்தியாயத்தில் "இன்று நமது அன்றாட உணவனை எங்களுக்குத் தாராங்கள்" என்ற ஜபெம் அடங்கும். நித்திய முன்னுரிமைகள் பொருள் தவேகைகளை கவனத்திற்கு அல்லது ஜபெம்க்கு தகாதியற்றதாக ஆக்கவதில்லை. நிதி நெருக்கடியனை எதிர்கொள்ளும் ஒரு நபருக்கு நடமையனை உதவி, பாத்திசாலித்தனமான ஆலோசனை, வலனை, வீட்டுவசதி அல்லது உணவு தவேவைப்படலாம்.

மாதலில் தவேனுடைய ராஜ்யத்ததைத் தடேவதற்கான அழைப்பு, அந்த தவேகைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான ஆட்சியனைப் பற்றியது. திட்டமிடல் நமக்கு முழுமையான கட்டுப்பாட்டனை அளிக்கிறது என்று கரூதாமல் நாம் பொறுப்புடன் திட்டமிடலாம். ஏற்பாட்டனை நமது இறுதிப் பாதகாப்பாக மாற்றாமல் நாம் ஏற்பாட்டனைத் தடேலாம். நாம் எப்படி வலனை செய்கிறோம், செலவு செய்கிறோம், நிச்சயமற்ற தன்மைகளுக்கு பதிலளிப்பது ஆகியவற்றனை தவேனுடைய நீதி நிர்வகிக்க அனுமதிக்கும் அதவேளே நாம் ஸ்திரத்தன்மையை நோக்கி வலனை செய்யலாம்.

கொலோசயெர் 3 அன்றாட நடத்தையில் அதே கொள்கையைக் கொண்டுவருகிறார். கிறிஸ்துவானான உறவில் உள்ள கட்டளையையும் அவரூடன் மகிமையில் தோன்றுவதற்கான வாக்காத்தத்தம்மயையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, மலே உள்ள விஷயங்களில் தங்கள் பாசத்தனை வகைக்க பவல் விசுவாசிகளிடம் கூறுகிறார். பின்னர் அவர் பாலியல் பாவம், பரோசனை, கோபம், தீங்கிழகைக்கும்

பேச்சு மற்றும் பொய் ஆகியவற்றை உரையாற்றுகிறார். அவர் அவர்களான கருணை, கருணை, மனத்தாழ்மனை, பொறுமனை, மன்னிப்பு மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றிற்கு அழைக்கிறார். எதிர்கால மகிமனை தற்போதையை நடத்தையில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. கொலோசயெர் 3, கலே. வி.

கிறிஸ்துவாடன் வாழ்க்கையை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்றால், அந்த எதிர்பார்ப்பு நம் வாழ்க்கைத் துணையாடன் நாம் பேசும் விதத்தையும், திருத்தத்தையும், திருத்தத்தையும், கருத்து வறோபாட்களாகக் கையாள்வதையும், நமது நலன்களை மமேப்படுத்த மூடியாத நபர்களான நடத்துவதையும் பாதிக்க வேண்டும். சாதாரண உறவுகளில் மனந்திரும்புதலின் தவேயை பரலோக மனப்பான்மனை கொண்ட மொழி அகற்றாது. நமது நடத்தை நாம் யாருக்கு சொந்தமானவர்கள் என்பதைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இரூப்பதால், அது மனந்திரும்புதலை மிகவும் அவசரமாக்குகிறது.

மன்னிப்பு பற்றிய பிரசங்கத்தின் எச்சரிக்கை இந்த பரிசோதனைக்கு உட்பட்டது. கிறிஸ்துவின் கட்டளைகள் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை கைவிட்டு, அவரது கருணைக்கு பதிலளிக்க நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். அதற்கு நாம் தவறு செய்வது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது அல்லது பாத்திசாலித்தனமான பொறுப்புக்கூறலை கைவிட வேண்டும் என்று தவேயில்லை. மன்னிப்பை உண்மையான எல்லகைளாடன் கடபிபிக்கலாம். நித்திய மூன்னுரிமகைகள் இரக்கம் மற்றும் ஞானம் ஆகிய இரண்பிலும் நம்மனை அதிக விசுவாசமூள்வர்களாக மாற்ற வேண்டும்.

கடந்து போகும் விஷயங்களை என்றென்றும் முக்கியமான விஷயங்களுக்கு சவேனை செய்யப் பயன்படுத்துமாறு போதகர் நம்மனைக் கட்டெடுக்கொள்கிறார். ஒரு வீடு விருந்ததோம்பல் இடமாக மாறலாம். வருமானம் ஒரு உண்மையான தவேயை பூர்த்தி செய்ய மூடியும். கழந்தகைளுக்கு கற்பிப்பதற்கும், போராடும் விசுவாசியனை ஊக்குவிப்பதற்கும் அல்லது கவனிப்பு தவேபெட்டும் ஒருவரின் பேச்சைக் கட்டெடுப்பதற்கும் நேரம் கொடுக்கப்படலாம். திறன்கள் தவேலயத்திற்கும் பரந்த சமூகத்திற்கும் சவேனை செய்ய மூடியும். இந்த செயல்கள் தவேனுடைய கிரூபைக்கு பதிலளிக்கும் வாழ்க்கையை வளிப்படுத்துகின்றன.

வெற்றியை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு அவர்கள் எங்களை அழைக்கிறார்கள். நம் வாழ்வின் மிகவும் நீடித்த பயன்பாடுகளில் சில காற்றைந்த கவனத்தை ஈர்க்கலாம். பொதுப் பாராட்டைப் பெறும் ஒரு சாதனையை விட உண்மைத்தன்மையின் அமையியான செயல் முக்கியமானது. எனவே, நமது தலமைபைப் பொறுப்பானது என்ன செய்திருக்கிறது, எவ்வளவு சகேரித்தோம் என்பதையும் நாம் கடைக் வணேட்டும்.

முக்கிய உண்மை என்னவென்றால், நாம் மீண்டும் மீண்டும் மாதலீடு செய்வது நம் இரதயங்களின் திசையை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் வபிவமைக்கிறது.

பகாதி 03

தராசின் மறுபக்கத்தில் நித்தியத்தை வையுங்கள்

வாசிக்கவும்: 2 கொரிந்தியர் 4:7-18, 2 கொரிந்தியர் 5:1-10 மற்றும் ரோமர் 8:18-25.

03

தராசின் மறுபக்கத்தில் நித்தியத்தன வையுங்கள்

வாசிக்கவும்: 2 கொரிந்தியர் 4:7-18, 2 கொரிந்தியர் 5:1-10 மற்றும் ரோமர் 8:18-25.

“ஓர் கணம் நீபிக்கும் நமது இலசோன உபத்திரவம், மிகவும் மனேமயையான நித்திய மகிமையின் கனத்தன நமக்காக உண்டாக்குகிறது” (2 கொரிந்தியர் 4:17).

17ஆம் வசனத்தில் தொடங்கி, அதற்கு வழிவகாக்கும் வாதத்தன பறக்கணிக்காம்போது, லசோன துயரத்தனப் பற்றிய பவலின் வார்த்தனகள் தவறாகப் பரிந்து கொள்ளப்படலாம். இந்த அத்தியாயம் பாதிக்கப்படக்கூடிய மனித உடல்களில் மறேகொள்ளப்படும் நற்சயெ்தி ஊழியத்தன விவரிக்கிறது. பொக்கிஷம் கடவாளிமிருந்து வருகிறது, அதே நரேத்தில் பாத்திரங்கள் பலவீனமாக உள்ளன. பவல் கஷ்டம், கழப்பம், துன்புறுத்தல் மற்றும் வீழ்த்தப்படுதல் ஆகியவற்றன பயரிட்டார். நற்சயெ்தியின் மலம் மற்றவர்களுக்கு சவேன சயெ்வதற்கான சலவன அவர் விவரிக்கிறார், மலும் அவரது சகிப்புத்தன்மையன இயசேவின் வாழ்க்கையுடன் இணைக்கிறார்.

அவரது நம்பிக்கன காறிப்பாக உயிர்த்தழைதலில் உள்ளது. கர்த்தராகிய இயசேவன எழுப்பிய தவேனும் தம்முடைய ஜனங்களன எழுப்பி, தம்முடைய சந்நிதியில் கொண்டுவருவார். அந்த நம்பிக்கையன நிலநாட்டிய பின்னரே பவல் நித்திய மகிமன தொடர்பான தற்போதைய துன்பத்தனப் பற்றி பசுகிறார். அவர் துன்பத்திற்குள் இருந்து பசுகிறார், தவேன் சயெ்த மற்றும் வாக்குத்தத்தம்யளித்தவற்றில் அவரது நம்பிக்கன அபிப்படையாக உள்ளது. 2 கொரிந்தியர் 4, கலே. வி.

இந்த வதேப்பகாதியன நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும்போது அதன் பின்னணி மாக்கியமானது. தவேனுடைய விசுவாசத்திற்கு சாட்சியாக இருக்கும் ஓர் காயமடனந்த நபர், காயம் காயப்படுத்தக்கூடாது என்று ஓர் பார்வையாளர் வறேரொருவரிடம் சலவதன விட வித்தியாசமாக ஏதாவது சயெ்கிறார். பாதிக்கப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு பவல் நம்பிக்கையின் மொழியன அளிக்கிறார். அவர் விவரிக்கும் அனுபவங்களுக்கு ஏற்ற மனேமையுடன் அவரது வார்த்தனகள் கையாளப்பட வணேடும்.

இந்த பிரசங்கம் ஒரு அளவாகோலனை சித்தரிக்கிறது. ஒருபுறம் நாம் இழப்பு, விமர்சனம், காயம், சோர்வு மற்றும் ஏமாற்றத்தை வகைக்கிறோம். மறுபுறம், தவேன் வாக்கூத்தத்தம்யளித்ததை நாம் வகைக்கிறோம். வாழ்க்கையைப் பற்றிய நமது தீர்ப்பு எவ்வளவு எளிதில் ஒரே வகை சான்றுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த விளக்கப்படம் வளையப்படுத்துகிறது. உயிர்த்தொழுவல் மற்றும் நித்திய மகிமைக்கு காரணமான கவனம் சலுத்தம் அதே நேரத்தில் நமது வலியை எடையோடுவதில் நாம் கவனமாக இருக்க முடியும்.

பவல் அந்த மகிமையை பார்வகைக்குக் கொண்டுவருவதன் மலில் மன்னகைக்கைப் பறுகிறார். "ஒளி" என்பது ஒப்பீட்டு மொழி. அந்த மகிமை மிகவும் பெரியது மற்றும் நீடித்தது, கடமையான துன்பம் அதை விட அதிகமாக இருக்க முடியாது. "ஒரு கணம்" என்பது ஒப்பீட்டளவில் உள்ளது. ஒரு சூமை பல ஆண்டுகள் நீடிக்கலாம் அல்லது ஒரு நபரின் பரிமிக்காரிய வாழ்க்கை மூழுவதும் தொடரலாம். ஒவ்வொரு சிரமமும் விரைவில் மூபிவாக்கு வரம் என்று பவல் வாக்கூத்தத்தம் அளிக்கவில்லை. அவர் மூழ் நிகழ்கால வாழ்க்கையையும் நித்தியத்தின் அபிவானத்திற்குள் வகைக்கிறார்.

என்ன நடந்தது என்பதன் தீவிரத்தை அங்கீகரிக்க இது நமக்கு உதவுகிறது. ஒரு அனுபவம் பரேழிவாகரமானதாக இருந்தது என்று நாம் கிறலாம், மலேம் அது அவரது மக்களாக்கான தவேனுடைய எதிர்காலம் காறித்து இறுதி வார்த்தையைக் கொண்டிருக்காது என்று இன்னும் நம்பலாம். நம்பிக்கையை ஒப்படைக்காமல் நாம் தாக்கத்திற்கு பெயரிடலாம். தவேன் நம்மைக் கவைிட்டார் என்ற மூபிவாக்கு வராமல் நாம் சோர்வை ஒப்பாக்கொள்ளலாம்.

வசனம் 14 இந்த நியாயத்தை ஒன்றாக இணைக்கிறது. தவேன் இயசேவை எழுப்பினார். கிறிஸ்துவ நம்பிக்கை கிறிஸ்துவில் அவர் செய்த செயலில் மற்றும் அவர்க்குச் சொந்தமானவர்களைப் பற்றிய அவரது வாக்கூத்தத்தம்யில் தங்கியுள்ளது. இது இறுதியில் சலிழ்நிலகைகள் மமேபடும் என்ற எதிர்பார்ப்பை விட அதிக துரம் சனெறடகிறது. மமேபட்ட சலிழ்நிலகைகள் மரணத்திற்கு ஆளாகக்கூடிய அபாயத்தில் உள்ளன. உயிர்த்தொழுவல் நமது தற்போதையை இருப்பின் ஆழமான வரம்பை காறிக்கிறது.

இதனால்தான் சொற்பொழிவின் "மன்னுக்கு" பரிமிக்காரிய மன்னேற்றத்தை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சிறந்த வலை, ஒரு கணமான உறவு அல்லது ஒரு எளிதான பரவம் ஒரு சிறந்த பரிசாக இருக்கலாம். ஆயினும்கூட, சிறந்த பரிமிக்காரிய நிலமைகைகள் கூட மீட்பு வாக்கூத்தத்தம்யை நிறைவேற்ற முடியாது. பலம் காரணமும்போது, வளையப்பாற நிலமைகைகள் மோசமடையும் போது, மரணம் நரொங்கும் போது பவலின் நம்பிக்கை அர்த்தமாள்ளதாக இருக்கும். தவேனுடைய

நோக்கம் ஒரு மரண உடலின் தற்போதைய வரம்புகளுக்காள் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தாண்டி விரிவடைகிறது.

வசனம் 16 உள்நோக்கிய பாதுப்பிப்புடன் வளிப்பாற சீரழிவையும் காறிப்பிடுகிறது. இந்த அனுபவங்கள் இணைந்து வாழலாம். ஆவிக்காரிய பாதுப்பித்தல் ஒவ்வொரு முறையும் பாலப்படும் உயிர்ச்சக்தியை உருவாக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம், ஆனால் பவல் இன்னும் சிக்கலான ஒன்றை விவரிக்கிறார். உடல் பலவீனமாக இருக்கம்போது தவேன் ஒரு நபரனை ஆழமாக பராமரிக்க முடியும். உடல் வரம்புகள் தொடர்பும் போது உள் வாழ்க்கையை பாதுப்பிக்க முடியும்.

அது உடலை மூக்கியமற்றதாக ஆக்காது. அடுத்த அத்தியாயம் நமது தற்போதைய பரிமிக்காரிய வசிப்பிடத்திற்கு அப்பால் தவேனுடைய ஏற்பாட்டை எதிர்பார்க்கிறது, மலோம் ரோமர் 8 உடலின் மீட்பைப் பற்றி வளிப்படையாக பசுகிறது. உடல் பலவீனத்திற்கு தவேனுடைய இறுதி பதில் உடல் மீட்பையும் உள்ளடக்கியது. நாம் காத்திருக்கம்போது, பொறுமையை, மீட்டெடுக்கப்பட்ட நம்பிக்கை, உதவியைப் பெறுவதற்கான தரையம், மன்னிக்க விரும்பம் அல்லது ஒரு சிறிய பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கான வலிமையை ஆகியவற்றின் மூலம் பாதுப்பித்தல் தோன்றலாம்.

அத்தகைய பாதுப்பித்தல் அமைதியாக இருக்கலாம். நாம் எளிதில் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு வியத்தகு கணக்கை இது உருவாக்காமல் போகலாம். ஒரு விசுவாசிக்க தவேனால் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு ஒவ்வொரு வாரமும் ஒரு ஈர்க்கக்கூடிய சாட்சியம் தவேனையில்லை. சில நேரங்களில் அந்த நபர் நேர்மையான இதயத்துடன் அவரை நோக்கித் திரும்புகிறார் என்பதற்கான சான்றுகள் மட்டுமே.

நாம் காணப்படாதவற்றையும் நித்தியமானவற்றையும் நோக்கிப் பார்க்கிறோம் என்று பவல் கூறுகிறார். இது தவேன் வளிப்படுத்தியவற்றின் அபிப்பிராயத்தில் கவனம் செலுத்துவதாகும். எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஒவ்வொரு விவரமும் நமக்காத் தெரியாது, ஆனால் அவரது தன்மை, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தொழுகல் மற்றும் பாலப்படும் நிலைமைகளை மூலக் கணக்காகவும் கருதுவதை எதிர்க்கும் அவரது வாக்கூத்தத்தங்களைப் பற்றி நாம் போதுமான அளவு அறிவோம்.

இந்த நடமாற்றத்தைக் வதோகமத்திற்கு மீண்டும் மீண்டும் திரும்ப வண்பியிருக்கலாம். பயம் உடனடியாக மீண்டும் நிகழ்கிறது. நம்பிக்கைக்கு மீண்டும் மீண்டும் கவனம் தவேன்படலாம். தூக்கத்தின் போது உயிர்த்தொழுகல் வாக்கூத்தத்தங்களைப் பிப்பது தூக்கத்திற்கு ஒரு பெரிய அமைப்பைத் தருகிறது. சோர்வாக இருக்கும் சவேனையின் போது நித்திய மகிமையை நினவையுருவது, அந்த சவேனையை உடனடி அங்கீகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று மதிப்பிடுவதற்கு

நமக்கு உதவுகிறது. தவேனுடைய வாக்குத்தத்தம்யை நம் பாரிதலில் சலெவாக்கு சலுத்த போதுமான இடத்தைக் கொடுக்க நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஒரு நபரின் நிராகரிப்பு தவேனுடைய அன்பை வரையறுக்கவோ அல்லது ஒரு கபினமான பரவத்தை என்றென்றும் நமது வரையறையாக மாற்றவோ அனுமதிக்க வண்டாம் என்று இந்த பிரசங்கம் வலியுறுத்துகிறது. உண்மையான கவனிப்பு, நேர்மையான உரையாடல் மற்றும் தவேனையான மாற்றத்திற்கு இடமளிக்கும்போது அந்த பயன்பாடு நம்மைப் பலப்படுத்தலாம். நித்திய முன்னோக்கு நிகழ்காலத்தில் பாத்திசாலித்தனமாக செயல்பட நமக்கு உதவ வண்டாம். நிவாரணம் பறுவதற்கும், ஆதரவைப் பறுவதற்கும் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் சலிழ்நிலையை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் இது தரையத்ததை தரலாம்.

துயரம் மகிமையை நோக்கிச் சலெகிறது என்ற பவலின் கலற்றுக்கும் கவனமாக சிந்திக்க வண்டாம். தவேனுடைய மீட்பு சக்தி தவறான செயலை தார்மீக ரீதியாக நல்லதாக்காது. துரோகம் துரோகமாக உள்ளது, தீங்கு விளைவிப்பவர்கள் பொறுப்பாக உள்ளனர். ஒரு அனுபவத்தில் உள்ள தீமையை மன்னிக்காமல் தவேன் அதை மீட்டெடுக்க முடியும். வதேனை ஒரு சயாதீனமான ஆவிக்காரிய சாதனை போல துன்பத்தை உருவாக்க வதேம் நம்மைக் அழைக்கவில்லை.

பவலின் துன்பம் கிறிஸ்தாவில் அவர் செய்த விசுவாசமான சவேகைக் கொந்தமானது. தவேனுடைய வலையை மற்றும் அதற்கு அப்பால் அவரது நம்பிக்கை உள்ளது. எல்லாவற்றையும் பாதிதாகச் செய்யும் கர்த்தரைத் தொடர்ந்து நம்பும் அதவேளே, நாம் பாதுகாப்பு, சிகிச்சை, நிவாரணம் மற்றும் நீதியை நாடலாம்.

ஆவியின் மாதல் கனிகளைக் கொண்டவர்கள் உடல் மீட்புக்காகக் காத்திருக்கும்போது இன்னும் பரமசிவ விடாகிறார்கள் என்று ரோமர் 8 மலேம் கலறுகிறது. பரமசிவம் நம்பிக்கையும் ஓரே வாழ்க்கையில் உள்ளன. நேர்மையான பலவீனத்திற்கும் தவேன் மீது நம்பிக்கை வைப்பதற்கும் இடையே நாம் தரேவா செய்ய வண்டியதில்லை. ஆவியின் இரப்பு நாம் துக்கத்தை அனுபவிக்க முடியாதவர்களாக மாற வண்டாம் என்பதை விட காத்திருப்பு உள்ளயேம் நம்மைத் தக்கவைக்கிறது.

மாக்கிய உண்மை என்னவென்றால், துன்பம் உண்மையானது, அதே நேரத்தில் உயிர்த்தழைதலும் நித்திய மகிமையும் நமது எதிர்காலத்தின் இறுதி அளவீட்டை வழங்குகின்றன.

தனிப்பட்ட சிந்தனை / பகுதி 03

பிரதிபலிப்புக்காக, 14ஆம் வசனம் 17ஆம் வசனத்தாடன் ஏன் இணைக்கப்பட வண்டும் என்பதைக் கவனியுங்கள். "ஒளி" "வலியற்ற" என்பதிலிருந்து எவ்வாறு வறோபடுகிறது, மலேம் "தற்காலிக" "சுராக்கமான" என்பதிலிருந்து எவ்வாறு வறோபடுகிறது? வளெிப்பாற வலிமை காறனந்து வரம் போது ஁ள்நோக்கிய பாதுப்பித்தலுக்கான ஁ன்ன சான்றாகள் இராக்க மாடியம்? ஁ரா ஁மாற்றம் எதிர்காலத்தை வரையறுக்க நீங்கள் ஁ங்கு அனுமதித்தீர்கள்? ஁ராவரின் துக்கத்தை அவசரப்படுத்தாமல் நீங்கள் ஁ப்படி அவராக்கு நம்பிக்கையை வழுங்க மாடியம்?

உங்கள் தனிப்பட்ட பதிலுக்கு, ஒரு சாமையை நேர்மையாக விவரிக்கலாம். பின்னர் உங்கள் இறுதி எதிர்காலத்தைப் பற்றி பசும் வதோகமத்தின் வாக்குத்தத்தம்யை எழுதாங்கள். உங்களுக்கு இப்போது தவேப்பபடும் எந்தவொரு கவனிப்பு, ஆலோசனை, பாதுகாப்பு அல்லது நடமாற்றை உதவியை அடையாளம் காணவும், நிலைமை தீர்க்கப்படாத நிலையில் நீங்கள் எடுக்கக்கூடிய ஒரு விசுவாசமான நடவடிக்கையை பெயரிடவும். உங்கள் பதில் இந்த நம்பிக்கையை வளர்ப்படுத்தட்டும்: நான் என் துன்பத்தைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்லி, தவேனுடைய வாக்குத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட மகிமைக்கு என் பாரிதலில் அதன் சரியான இடத்தை தருவனே.

பகாதி 04

தவேன் தமது மக்களாடன் வாசமாயிராக்காம் நகரம்

வாசிக்கவா: வளரிப்பாத்தின விசஷேம் 21:1-27 மற்றும் வளரிப்பாத்தின விசஷேம் 22:1-5.

04

தவேன் தமது மக்களுடன் வாசமாயிருக்கும் நகரம்

வாசிக்கவும்: வளெளிப்புத்தின் விசேஷம் 21:1-27 மற்றும் வளெளிப்புத்தின் விசேஷம் 22:1-5.

“தவேன் அவர்களடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார்; இனி மரணமும் இல்லை, துக்கமும் இல்லை, அழுகையும் இல்லை, வதேனையும் இல்லை” (வளெளிப்புத்தின் விசேஷம் 21:4).

இந்த பிரசங்கம் ஆபிரகாமிலிருந்து ஒரு நகரத்தைத் தடேம் ஜான் பானித நகரத்தைப் பார்க்கும் வரையிலிருந்து வளெளிப்புத்தாத்தல் 21 ஒரு பாதிய வானத்தாடனும் ஒரு பாதிய பதியாடனும் திறக்கிறது. பாதிய ஜெரோசலேம் கடவாளிடமிருந்து சொர்க்கத்திலிருந்து இறங்குவதை ஜான் பார்க்கிறார், ஒரு மணமகளாக தயாராக உள்ளார். இந்த வாக்காத்தத்தம் சிரமத்தை விட்டுச் செல்வது பற்றிய தளெளிவற்ற படத்தை விட பெரியது. தவேனுடைய பணி நிறைவடைந்ததும், பூதுப்பிக்கப்பட்ட படபடும், பானித நகரம் மற்றும் அவரது மக்களுடன் அவர் இராப்பது ஆகியவையினை இதில் அடங்கும்.

மையத்தில் உள்ள அறிவிப்பு, “இதோ, தவேனுடைய வாசஸ்தலம் மனிதர்களுடன் உள்ளது”. வாக்காத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தின் மிகப்பெரிய பொக்கிஷம் கடவாளே. அழகு, பாதுகாப்பு மற்றும் தூன்பத்திலிருந்து விடுதலை ஆகியவையின் அவரூடன் வாழ்வதன் பெரிய யதார்த்தத்திற்குள் உள்ளன. எனவே, சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நமது பாரிதல், நிம்மதிக்கான நமது ஆசையை மட்டுமல்லாமல், கர்த்தரக்கான நமது ஆசையை ஆழப்படுத்த வேண்டும். வளெளிப்புத்தாத்தல் 21, க. ஜே. வி.

இந்த வாக்காத்தத்தம்யின் தனிப்பட்ட தரத்தைப் போதகர் நிறுத்தினார். கடவாளே தம் மக்களுடன் இராப்பார். அந்த உத்தரவாதம் மனித கவனிப்பு மூழ்மையாக அடைய முடியாத இடங்களை அடக்கிறது. மற்றவர்கள் கடைக்கலாம், தங்கலாம், பிரார்த்திக்கலாம், உதவலாம், ஆனால் எந்த மனிதனும் மறைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு காயத்தையும், பசேப்படாத பயத்தையும், தனிப்பட்ட துக்கத்தையும் மூழ்மையாக அறிந்திருக்க முடியாது. மிகவும் அன்பான மனித உறவாக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மூழ்மையுடன் தவேன் நம்மைத் தெரிந்துகொள்கிறார்.

அவர் கண்ணீரைத் துடைப்பார் என்ற வாக்குத்தத்தம், தனிப்பட்ட கவனிப்பாக மீட்பை வழங்குகிறது. அவரது மக்கள் நன்கு அறியப்பட்டவர்கள். அவர்களின் துயரம் கவனிக்கப்படாமல் இல்லலை. அவர்கள் தாங்கிய துன்பங்களைப் பொருட்படுத்தாத ஒருவர் அவர்களிடையே எதிர்காலத்தை ஆயத்தப்படுத்தவில்லை. மீட்பைக் கொண்டு வந்து நிறைவுபற்றுவர், பயணம் முழுவதும் அவற்றை அறிந்தவர்.

ஒவ்வொரு நினைவுகளும் துக்கமும் எவ்வாறு மாற்றப்படும் என்பதை நாம் துல்லியமாக அறிந்திருப்பதாகக் கூறக்கூடாது. ஒவ்வொரு செயல்முறையையும் விளக்காமல் வதேம் நமக்கு ஒரு காறிப்பிட்ட வாக்குத்தத்தம்யை அளிக்கிறது. துக்கம், மரணம், வலி ஆகியவற்றை நிகழ்கால வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியான அம்சங்களாக மாற்றும் யதார்த்தங்களை தவேன் அகற்றிவிடுவார். நம்மைப் பற்றிய அவரது அறிவு முழுமையடைய வேண்டும், அவரடைய மீட்பு போதுமானதாக இருக்கும்.

நமது அனுபவத்தில் மரணம் என்பது ஒரு உடல் நிகழ்வை விட அதிகம். இது உறவுகளைத் தடுக்கிறது, கூடும்பங்களை மாற்றுகிறது, சாதாரண நடமாற்றங்களை இல்லாததை நினைவில்டுவதாக மாற்றுகிறது. ஒரு பழக்கமான நாற்காலி, ஒரு விடாமுறை, நாம் இனி செய்ய முடியாத ஒரு உரையாடல், அல்லது இப்போது நாம் தனியாக எடுக்க வேண்டிய ஒரு முடிவு இழப்பின் எடையை சூமக்க முடியும். வளையப்படுத்தல் அந்த இடையறாகளுக்காக கீழ் உள்ள எதிரியை உரையாற்றுகிறது: இனி மரணம் இருக்காது.

இதனால்தான் நாம் துக்கப்படும்போது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை மாக்கியமானது. தற்போது நாம் எதிர்கொள்ளும் இழப்பு தவேனுடைய எதிர்காலத்தின் நிரந்தர கட்டமைப்பாக இருக்காது என்று அது அறிவிக்கிறது. மாதல் தசெலோனிக்கயேர் 4 கிறிஸ்துவில் இறந்தவர்களைப் பற்றி விசுவாசிகளை ஆறுதல்படுத்துகிறார். அதன் உறுதி என்னவென்றால், கர்த்தர் தனது மக்களைச் சேர்ப்பார், அவர்கள் அவரடன் இருப்பார்கள். வாக்குத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட எதிர்காலம் துயரத்திற்கு பிரிவினையைக் அப்பாற்பட்ட ஒரு அபிவானத்தை அளிக்கிறது.

கிறிஸ்துவாக்காச் சொந்தமானவர்களடன் நாம் ஒன்று கலுவதவை நாம் சரியாக எதிர்பார்க்கலாம். ஆயினும்கலிட, கர்த்தரடன் ஒன்றாக இருப்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று வதேம் அறிவாறுத்துகிறது. ஆறுதலைப் பெறுவதற்கு, பதிலளிக்கப்படாத ஒவ்வொரு களேவியையும் கற்பனையான விவரங்களுடன் நிரப்ப வேண்டியதில்லை. தவேன் ஏற்கனவே நம்மைத் தக்கவதைத்தக்கொள்ளும் அளவாக்க கணிசமான வாக்குத்தத்தம்யை அளித்துள்ளார்.

இந்த பிரசங்கம், தொடர்ச்சியான உடல் சீரழிவு, மரத்துவமனை படுக்கை விடப்பா அல்லது தற்போதைய பலவீனத்திற்குத் தவேயான ஆதரவாக இல்லாத ஒரு

உலகத்தைப் பற்றிய உறுதியான படங்களையும் வழங்குகிறது. அத்தகைய படங்கள் வதோகமம் வாக்கூத்தத்தம்யின் முக்கியத்துவத்தை உணர நமக்கு உதவுகின்றன. எனினும், வளெிப்படுத்தாதல் சலால்வதில் உறுதியாக உள்ளது: மரணம், தூக்கம், அழுகை, வலி ஆகியவை மறந்தாவிடும்.

அந்த எதிர்காலம் இப்போது நோய் அல்லது ஊனமுற்றவர்களுடன் வாழும் மக்கள் மீதான நமது மரியாதையையும் கவனிப்பையும் ஆழப்படுத்த வேண்டும். தவேனுடைய உருவத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மனிதர்களாக அவர்களின் கண்ணியம் ஏற்கனவே முழுமையடைந்தது. அவர்கள் தற்போது சேர்க்கப்படுவதற்கும், ஆதரவிற்கும், அன்பான கவனத்திற்கும் தகுதியானவர்கள். உடல் மீட்பு பற்றிய வாக்கூத்தத்தம் இன்று உடல் கவனிப்பு தவேனுடும் நபரனை மதிக்க நமக்கு காரணத்தைத் தருகிறது.

அதேபோல், தூக்கத்திலிருந்து விடதலகைக்கான வாக்கூத்தத்தம், தூக்கப்படுபவர்களிடம் தவோலயத்தை மலும் இரக்கமுள்ளதாக மாற்ற வேண்டும். நாம் ஓருவரடன் உட்கார்ந்து, பஹுமயாகக் கடேகலாம், நடமையதைத் தவேகைகளைப் பரித்தி சயெயலாம், நாளின் சிரமத்தை அங்கீகரிக்கலாம். நமது எதிர்கால நம்பிக்கை தற்போதைய கவனிப்புக்கு பலத்தை அளிக்கிறது. இது நீண்ட தயர சயெல்மையின் மலம் மக்களுடன் இரக்க நாம் அதிக விரப்பத்துடன் இரக்க வேண்டும்.

கதவுகள், அபித்தளங்கள், விலமைதிப்பற்ற கற்கள், தங்கம் மற்றும் ஓரு சாதாரண நகரத்தின் அளவாக்கு அப்பாற்பட்ட பரிமாணங்களை ஜான் விவரிக்கிறார். இஸ்ரலேின் பழங்குடியினரின் பெயர்கள் மற்றும் ஆட்டூக்குட்டியின் அப்போஸ்தலர்கள் பார்வைக்குள் தோன்றுகின்றன. அதன் அழகு தவேனுடைய மக்கள் மீதான விசுவாசத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சம நீளம், அகலம் மற்றும் உயரம் நகரத்திற்கு ஓரு கஹிப்பிடத்தக்க வபிவத்தை அளிக்கின்றன, மலும் கடவாளும் ஆட்டூக்குட்டியும் அதன் கோயில் என்ற பிற்கால அறிவிப்பு மயைத்தில் தயெவீக இரப்பை வதைத்திருக்கிறது.

இந்த விவரங்கள் மரியாதையையும் ஆச்சரியத்தையும் அழகைக்கிறது. அவர்கள் பணிவையும் அழகைக்கிறார்கள். வதோகமம் ஒவ்வொரு கட்டிடக்கலை விவரங்களையும் வழங்கியுள்ளது என்று கருதாமல் அளவையும் அழகையும் பார்த்து நாம் ஆச்சரியப்படலாம். நமது நம்பிக்கையின் பாதாகாப்பு நகரத்தைத் தயார்படுத்தும் கடவாளில்தான் உள்ளது. நம்மால் பரிந்துகொள்ள முடியாத அளவாக்கு அதிகமாக இரந்தாலும், அவரனை நம்புவதற்கு போதுமான அளவு நமக்குத் தெரியும்.

வளெளிப்படுத்துதல் 21 ஆறுதலுடன் எச்சரிக்கையுடன் இணைகிறது. தவேன் வாழ்வின் நீரெ இலவசமாக வழங்குகிறார், வறெற்றி பறெபவர் வாரிசாகப் பறெுகிறார். இந்த அத்தியாயம் தீர்ப்பு மற்றும் தீட்டுப்படுத்துவதெ விலக்காவது பற்றி பசுகிறது. எனவெ, பரலகுக நம்பிக்கை மனந்திரும்புதல் மற்றும் கிறிஸ்துவாக்கு விசுவாசமான விசுவாசத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வணெடும். வாக்குத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தின் பானிதத்தன்மை தவேனுக்கு சனாந்தமானதன் தீவிரத்தெ வளெளிப்படுத்துகிறது.

அதெ நரேத்தில், எச்சரிக்கைகள் அத்தியாயத்தின் பரெய வாத்தத்திற்குள் பபிக்கப்பட வணெடும். உணர்திறன் மிக்க விசுவாசிகள் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு கவலையும்த பற்றிய ஒரு எளிய தீர்ப்பாக அவை மாறக்கூடாது. நாம் மனந்திரும்புதல், நிலைத்த நம்பிக்கை மற்றும் கீழ்ப்பபிதல் ஆகியவற்றுக்கு அழைக்கப்படுகிறோம். பரிசுத்தத்திற்கான அவரது அழைப்பைப் பறெும்பகோது அவரது கருணையை நம்பி, உயிர் ககாட்க்கிறவரிடம் நாம் தாகமாக இருக்கிறோம்.

தவேனுடைய பிரசன்னமெ நமது எதிர்காலத்தின் மையமாக இருந்தால், தற்பகோதைய சீடர்கள் அவரெ விரும்புவதெக் கற்றுக்ககள்ளவதெ உள்ளடக்கியதாக இருக்க வணெடும். ஜபெம், வதெம், வழிபாடு மற்றும் கீழ்ப்பபிதல் ஆகியவெ அந்த ஆசையை உருவாக்க உதவுகின்றன. தவேகெளெ நாம் கர்த்தராக்கு மான்பாக பகாருத்தமாக ககாண்டு வருவகோம். நாம் வளரும்பகோது, அவர் நம் அன்புக்கு தகாதியானவர் என்பதால் அவரெத் தடேவம் கற்றுக்ககள்கிறகோம். இன்றைய சூமைக்கு நாம் உதவி ககே்கலாம், அதெ நரேத்தில் நமது ஆழமான எதிர்காலம் அவருடன் வாழ்வது என்பதெ அங்கீகரிக்கலாம்.

நமது நித்திய நம்பிக்கை தவேனுடைய பிரசன்னத்திலும், மரணம், துக்கம் மற்றும் வதெனெ ஆகியவற்றின் முழூமையான தகால்வியிலும் மையமாக உள்ளது என்பது மாக்கிய உண்மை.

தனிப்பட்ட சிந்தனை / பகாதி 04

பிரதிபலிப்புக்காக, புதிய வானமும் புதிய புவியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய உங்கள் பாரிதலை எவ்வாறு விரிவுபடுத்துகின்றன என்பதனைக் கவனியுங்கள். கண்ணீர் துடைக்கப்படும் என்ற வாக்குத்தத்தம்க்கு தவேனுடைய தனிப்பட்ட பிரசன்னம் என்ன பங்களிக்கிறது? உங்கள் சொர்க்கத்தின் உருவத்தைப் பற்றிய எந்த விவரங்கள் வதோகமத்திலிருந்து நரேபியாக வருகின்றன? இன்று நீங்கள் ஓரவரக்கு வழங்கும் கவனிப்பை எதிர்கால மீட்பு எவ்வாறு மமேபுத்த மூபியும்? சொர்க்கத்திற்கான உங்கள் ஆசை கடவாளுக்கான ஆழமான ஏக்கமாக மாறுகிறதா?

உங்கள் தனிப்பட்ட பதிலுக்கா, தவேனுடைய வாக்குத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தில் நீங்கள் வகைகும் துக்கத்தைப் பற்றி எழுதாங்கள். வளெிப்பட்டுத்தல் தளெிவாக வாக்குத்தத்தம்யளிப்பதை பதிவாசயெ்து, பின்னர் அந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக நீங்கள் கவனித்தாக் கொள்ளக்கூடிய ஒருவரை அடையாளம் காணவும். இரக்கத்தின் ஒரு உறுதியான வளெிப்பாட்டை விவரிக்கவும். உங்கள் பதில் இந்த உறுதிப்பாடாக மாறட்டும்: நான் தவேனுடைய பிரசன்னத்தை நோக்கி பார்ப்பேன், அவரது முழுமையான மீட்சிக்காக காத்திருக்கும்போது இரக்கத்தை கடப்பிபிப்பேன்.

பகாதி 05

பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரம்

வாசிக்கவும்: எபசேயர் 1:3-14, எபசேயர் 4:25-32 மற்றும் ரோமர் 8:9-23.

05

பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரம்

வாசிக்கவும்: எபசேயர் 1:3-14, எபசேயர் 4:25-32 மற்றும் ரோமர் 8:9-23.

“வாக்கூத்தத்தத்தின் பரிசுத்த ஆவியானவரால் நீங்கள் மாத்திரையிடப்பட்டீர்கள்; அவரே நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரம்” (எபசேயர் 1:13-14).

பிரசங்கத்தின் இறுதி மாக்கிய இயக்கம் தவேனுடைய வாக்கூத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட எதிர்காலத்தை பரிசுத்த ஆவியின் தற்போதைய வலையுடன் இணைக்கிறது. எபசேயர்கள் கிறிஸ்தாவில் தவேன் செய்தவற்றிற்காக பாராட்டுதலுடன் தொடங்குகிறார்கள். தவேனுடைய கிருபையுள்ள நோக்கம், பரிசுத்தம், பாத்திரசாவிகாரம், கிறிஸ்தாவின் இரத்தத்தின் மலம் கிடக்காமல் மீட்பு, மன்னிப்பு, சாதந்தரம் ஆகியவற்றைப் பற்றி பவல் பசுகிறார். இரட்சிப்பின் அந்த கணக்கிற்குள் ஆவியின் மாத்திரை தோன்றுகிறது.

இந்த அமைப்பு இன்றியமையாதது. இந்த வாக்கூத்தத்தம் களேவிப்பட்ட மற்றும் நம்பப்பட்ட நற்செய்தியுடன், கிறிஸ்தாவில் மீட்புடன், தவேனுடைய மகிமையின் புகழைப் பெறுவது ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆவிக்காரிய அனுபவத்தைப் பற்றிய நமது பாரிதல் அந்த அபித்தளத்திலிருந்து வளர வணேடும். தவேனுடைய இரட்சிப்புப் பணி அவரது மக்களிடையே ஆவியின் இரப்பாக்கா அர்த்தத்தைத் தருகிறது. எபசேயர் 1, க. ஜே. வி.

பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பது ஒரு உற்சாகமான தரணம் அல்லது ஒரு சவேயையில் ஒரு உணர்வை விட அதிகம் என்று போதகர் வலியுறுத்துகிறார். பவலின் மொழி அந்த வலியுறுத்தலுக்கு எடையைக் கொடுக்கிறது. சாதந்தரத்தைப் பற்றித் தவேன் அளிக்கம் உறுதிப்படுத்தலே பரிசுத்த ஆவியானவர். ஜபெத்திலும் வணக்கத்திலும் நாம் அனுபவிப்பது மாழமையான மீட்பை நோக்கி விரிவடையும் ஒரு சமீபப்பு நோக்கத்திற்குள் உள்ளது.

ஒரு மாத்திரை, உரிமையையும் உண்மையான தன்மையையும் காணிக்கிறது. எபசேயர்களில், விசுவாசிகள் வாக்கூத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் மாத்திரையிடப்படுகிறார்கள். இந்த உருவம், தவேனுடைய மக்கள் மீதான

உரிமகைகோரலை நோக்கி நமது கவனத்தை சலுத்துகிறது. கிறிஸ்துவனைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் மூழு அடையாளத்தையும் மனித ஒப்பாதல், பாலப்படம் வற்றி அல்லது ஒரு காறிப்பிட்ட பருவத்தின் நிலமையிலிருந்து பற வண்பியதில்லை. தவேன் அவர்களிடம் கருணையுடன் நடந்து கொண்டார்.

"நான் அவனுடையவன்" என்ற சொற்பொழிவின் தொடர்ச்சியான ஒப்பாதலை விளக்க இது உதவுகிறது. கிறிஸ்துவனைச் சேர்ந்தவர்கள் தற்போது நம்மனைச் சூற்றியுள்ள சிவநிலகைகளை விட ஒரு உறவில் நம் வாழ்க்கையை வைக்கிறார்கள். நம்மனை மீட்டவரால் நாம் அறியப்படுகிறோம். அவர் எங்கள் மீது வைத்துள்ள கோரிக்கை உத்தரவாதம் மற்றும் பொறுப்பு ஆகிய இரண்டையும் கொண்டுவருகிறது.

பின்னர் எபசேயர்களில், பவல் விசுவாசிகளுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவரை துக்கப்படுத்த வண்பிடம் என்று கூறுகிறார், அவர் மூலம் அவர்கள் மீட்பு நான் வரை மாத்திரையிடப்படுகிறார்கள். உண்மை, கோபம், நேர்மையான வேலை, பயனுள்ள பச்சை, கருணை மற்றும் மன்னிப்பு தொடர்பான அறிவாற்றத்தல்களுக்கு மத்தியில் கட்டளை தோன்றுகிறது. மாத்திரை பானிதமான வாழ்க்கைக்குள் உள்ளது. தவேனுடைய வாக்குத்தத்தம்யில் நம்பிக்கை வைப்பது அவருடைய திராத்தத்திற்கு பதிலளிக்க நம்மனைத் துண்ட வண்பிடம்.

ஆவியின் இரப்பைப் பொக்கிஷமாகக் கருதும் ஒரு நபர் சாதாரண நடத்தையை ஆராய்வார். நாம் எப்படிப் பசுகிறோம்? கோபத்தில் நாம் என்ன செய்கிறோம்? நமது வார்த்தைகள் மக்களைக் கட்டியழைப்புகிறதா அல்லது காயப்படுத்துகிறதா? நாம் உண்மையாக வாழ்கிறோமா? நாம் பற்றொள்ள இரக்கத்தை நீட்டிக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோமா? இந்தக் கேள்விகள் ஆவி நிறைந்த சீடருக்கானவை, ஏனென்றால் பவல் அவற்றனைச் சேர்ந்த அதே கணக்கிற்குள் வைக்கிறார்.

கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு பரிசுத்த ஆவியானவரை நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரம் என்று காறிப்பிடுகிறது. இங்கு அச்சாரம் என்பது இன்னும் பற வண்பியதனை உறுதிப்படுத்தும் உத்தரவாதம் அல்லது மூன்பணம் என்பதாகும். பிரசங்கத்தின் கூறனைத் கட்டண விளக்கப்படம் தற்போதையை கிரபகைகாமலும் எதிர்கால நிறவைவற்றத்திற்கும் இடையிலான உறவைப் பாரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. தவேன் ஏற்கனவே அவர் எதனை மூப்பார் என்பதனை சூட்டிக்காட்டும் உண்மையான ஒன்றனைக் கொடுத்தாள்ளார்.

ஆவி என்பது தவேனுடைய ஒரு சிறிய துண்ட அல்ல. அவரது சமீப்பப் பணியில் நாம் பங்கறேகும் நிலகைகளைப் பற்றிய படம் இது. தவேன் இப்போது உண்மையிலயே தனது மக்களுடன் இருக்கிறார், அதே நேரத்தில் மீட்பின் மூழுமனை இன்னும் மூன்னால் உள்ளது. நாம் உண்மையான மன்னிப்பு, ஆவிக்கூரிய

வாழ்க்கை மற்றும் அவருடன் கலிட்டுறவைப் பற்றேறோம், ஆனால் மூழாமையான சாதந்தரத்திற்காக நாம் தடொடர்ந்து காத்து இருக்கிறோம்.

பல விசுவாசிகள் அனுபவிக்கும் பதற்றத்தை இது விளக்குகிறது. தவேன் செயல்பட்டார் என்பதை நாம் அறிவோம், இரூப்பினும் பலவீனம் உள்ளது. நாம் நேர்மையாக வணங்குகிறோம், இரூப்பினும் துக்கம் இன்னும் எழலாம். அவருடைய இரூப்பை நாம் அனுபவிக்கிறோம், இரூப்பினும் நம் உடலுக்கு இன்னும் ஓய்வும் கவனிப்பும் தவேனை. வண்பு என்பது இறுதி சாதந்தரத்திற்கான ஒவ்வொரு அம்சமும் ஏற்கனவே தோன்றியுள்ளது என்று அர்த்தமல்ல.

ரோமர் 8 இந்த உறவை தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆவியின் மாதல் கனிகளைக் கொண்டவர்கள் உடலின் மீட்புக்காகக் காத்திருக்கும்போது இன்னும் பெருமதிச்சு விடுகிறார்கள். இயசேவை எழுப்பிய ஆவி அவரது மக்களின் மரண உடல்களுக்கும் உயிர் கொடுக்கும். தற்போதைய ஆவிக்காரிய வாழ்க்கையும் எதிர்கால உடல் மீட்பும் தவேனுடைய தடொடர்ச்சியான ஒரு பணிக்கு சொந்தமானது. ரோமர் 8, கஃ. ஜஃ. வி.

நமது பலவீனம் தானாகவே வாக்கூத்தத்தம்ம்க்கு மாணானது அல்ல. அது ஆவியானவர் நம்மதை தக்கவதைதுக் கொள்ளும் காத்திருப்புகாச் சொந்தமானது. விசுவாசியின் நம்பிக்கை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு வரம்பும் ஏற்கனவே மறந்துவிட்டது அல்ல, ஆனால் தவேன் தடொடங்கிய மீட்பை மாடிப்பார்.

இந்த பிரசங்கம் அப்போஸ்தலிக் பந்தகேஸ்தே அமைப்பில் இரூந்து பசேகிறது மற்றும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதையும், மொழிகளில் ஜபம் செய்வதையும் வலியுறுத்துகிறது. அப்போஸ்தலர் 2 விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் உச்சரித்தபடி மற்ற மொழிகளுடன் பசேவதை விவரிக்கிறது. பீட்டர் பின்னர் தனது கடேப்பவர்களை மனந்திரும்பவும், இயசே கிறிஸ்துவின் பெயரில் ஞானஸ்நானம் பெறவும், பரிசுத்த ஆவியின் பரிசைப் பெறவும் அழைக்கிறார். இந்த பத்திகள் பிரசங்கத்தின் அழைப்புக்கான பரந்த அமைப்பை வழங்குகின்றன.

எபசேயர்கள் அதன் சொந்த மூக்கியத்துவத்தை பங்களிக்கின்றனர். நற்செய்தி நம்பிக்கை, சொந்தம், சாதந்தரம் மற்றும் இறுதி மீட்பு ஆகியவற்றுடன் ஆவியின் உறவை இது விளக்குகிறது. பத்திகளை ஒன்றாக வாசிப்பது ஒவ்வொருவரும் நமது பாரிதலை ஆழப்படுத்த அனுமதிக்கிறது. நற்செய்திக்கு வளையறும் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் பதிலை அப்போஸ்தலர் செயல்கள் விவரிக்கின்றன. பரிசுத்த ஆவியானவர் மாத்திரையாகவும் அச்சாரமாகவும் இரூப்பதன் மூக்கியத்துவத்தை எபசேயர் நிரூபம் விளக்குகிறது.

ஐபெம் மற்றும் வழிபாட்டை பரலோகம் உண்மையானது என்பதை நினைவூட்டவதாக போதகர் விவரிக்கிறார். தவேனுடைய பிரசன்னம் அவர்கள் தக்கவதைத் தக்க கொள்ள சிரமப்பட்ட நம்பிக்கையை பாதுப்பித்த தருணங்களை பல விசுவாசிகள் நினைவில் கொள்ள மாபியும். அத்தகைய ஆறுதல் நன்றியுடன் பறைப்பட வணேடும். அது நம்மைப் பலப்படுத்தலாம், கிறிஸ்துவை நோக்கி நம் கவனத்தை செலுத்தலாம், நமது தற்போதைய வாழ்க்கை மிகப் பெரிய ஒன்றின் ஒரு பகுதி என்பதை நமக்கு நினைவூட்டலாம்.

எனினும், நாம் ஐபெகும் ஒவ்வொரு மாறையும் அதே அளவு உணர்ச்சியை அனுபவிப்பதைச் சார்ந்து நமது சூதந்தரம் இருப்பதில்லை. சோர்வா, துக்கம், ஆரோக்கியம் மற்றும் சிவ்நிலையைப் பொறுத்து உணர்வுகள் மாறுபடும். ஒரு அமைதியான நாள் தவேன் தனது வாக்குத்தத்தம்யை திரும்பப் பற்றுவாட்டார் என்பதை உறுதிப்படுத்தாது. ஒரு சக்திவாய்ந்த நாள் மனந்திரும்பாதல் அல்லது பொறுப்புக்கற்றலின் தவேயை நீக்காது. நமது நம்பிக்கை கிறிஸ்துவிலும் அவருடைய வார்த்தையிலும் நிலைத்திருக்க வணேடும்.

ஆவியின் வலையை மாழ வாய்க்கையின் திசையையும் அடக்கிறது. அவர் கீழ்ப்படிதலை வலுப்படுத்துகிறார், கிறிஸ்துவை நோக்கி நம்மைக் ஈர்க்கிறார், தவேனுக்கு சொந்தமான மக்களாக வாழ உதவுகிறார். அவருடைய ஆறுதல் மற்றும் அவரது திருத்தம் ஆகிய இரண்டையும் பறை நாம் கற்றுக்கொள்ளும்போது ஆவிக்காரிய உறுதியானது மிகவும் ஆழமாக வரேலுன்றுகிறது.

கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மலம் நாம் வாங்கப்பட்டோம் என்பதை இந்த பிரசங்கம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. எபசேயர்கள் மீட்பையும் மன்னிப்பையும் அந்த சமீபப்பப் பணியின் உள்ளே வகைக்கிறார்கள். இது நம் வாழ்க்கைக்கு கண்ணியத்தையும் வழிகாட்டலையும் அளிக்கிறது. நமது இரட்சிப்புக்காக கருணையுடன் செயல்பட்டவருக்கு நாம் சொந்தம். நமது பதில் நன்றியுணர்வு, சரணடைதல் மற்றும் விசுவாசமான அன்பு.

நமது மதிப்பை நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை. அவருடைய கிருபை நம்மைக் அழைக்கும் வாழ்க்கையை நாம் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாதந்தரம் நம்பிக்கையைத் தருகிறது, மீட்பு வழிபாட்டிற்கான காரணத்தைத் தருகிறது, ஆவியின் இருப்பு பயணத்திற்கு பலத்தைத் தருகிறது.

அபிப்படை உண்மை என்னவென்றால், தவேனுடைய ஆவி என்பது அவர் தற்போது அளித்திருக்கும் சாதந்தரம் உறுதிமொழியாகும், இது முழுமையான மீட்புக்காகக் காத்திருக்கும் போது கிறிஸ்துவாக்காச் சொந்தமான மக்களாக வாழ நம்மைப் பலப்படுத்துகிறது.

தனிப்பட்ட சிந்தனை / பகுதி 05

சிந்திப்பதற்காக, பரிசுத்த ஆவியானவரின் மாத்திரை ஏன் மீட்பைப் பற்றிய முழுமையான போதனையுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் கவனியுங்கள். நிகழ்கால கிருபைக்கும் எதிர்கால நிறைவேற்றத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி அச்சாரம் என்ற கருத்து என்ன கற்பிக்கிறது? ஆவிக்கூரிய வாழ்க்கையுடன் பெருமூச்சும் இரப்பதைப் பாரிந்துகொள்ள ரோமர் 8 எவ்வாறு உதவுகிறது? உங்கள் உண்மையுள்ள வாழ்க்கையை மதிப்பிடுவதற்கு உணர்ச்சியின் தீவிரத்தை எங்கே அளவாக்க அதிகமாகச் சார்ந்திருக்கிறீர்கள்? உங்கள் பச்சிலும் உறவாகளிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்தை மதிப்பது எவ்வாறு வளெளிப்படும்?

உங்கள் தனிப்பட்ட பதிலுக்கு, உங்கள் நம்பிக்கையை அபிப்பாயாகக் கொண்ட கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பு வலையைப் பற்றி ஒரு உண்மையை எழுதுங்கள். நீங்கள் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை உங்கள் நடத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டிய ஒரு பகுதியை அடையாளம் காண்க. ஒரு பலவீனத்தை தவிர்ப்புக்கு முன்னால் நேர்மையாகக் கொண்டுவாருங்கள், பின்னர் மனந்திரும்புதல் அல்லது கீழ்ப்பிடித்தலின் ஒரு படியைக் காறிப்பிடுங்கள். உங்கள் பதில் இந்த உறுதிப்பாட்டை வளெளிப்படுத்தட்டும்: நான் கிறிஸ்துவாக்காச் சொந்தமானது, அவருடைய ஆவிக்கு கீழ்ப்பிடித்தலுடன் பதிலளிக்கும் போது நான் நன்றியுடன் அவரது உத்தரவாதத்தைப் பெறுவேன்.

பகாதி 06

நம்பிக்கை ஒரு வாழ்க்கை மாறையாகட்டும்

வாசிக்கவும்: யூதா 20-25, ரோமர் 8:26-27 மற்றும் 1 திமோதேயோசு 4:13-18.

06

நம்பிக்கை ஒரு வாழ்க்கை மாறையாகட்டும்

வாசிக்கவும்: யூதா 20-25, ரோமர் 8:26-27 மற்றும் 1 தசெலோனிக்கயேர் 4:13-18.

“பிரியமானவர்களே, உங்கள் மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் உங்களனை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியில் ஜெபம்பண்ணி, தவேனுடைய அன்பில் உங்களனைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்; நித்திய ஜீவனுக்காக நமது கர்த்தராகிய இயசோ கிறிஸ்துவின் இரக்கத்தை எதிர்நோக்குங்கள்” (யூதா 20-21).

பதிலளிக்க ஒரு அழைப்புடன் பிரசங்கம் மாபிவடகிறது. கடேகும் நபர்கள் தவறாக கவனம் செலுத்தியதற்காக மனந்திரும்பவும், கிறிஸ்துவின் வருகை காறித்த தங்கள் எதிர்பார்ப்பை பாதுப்பிக்கவும், ஆவியில் பாத்தாணர்ச்சியதைத் தடேவம் அழகைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த பதில் கற்பித்தலின் மைய இயக்கத்தைப் பின்பற்றுகிறது. நமது சிந்தனையில் நித்தியம் வகொதிரம் வளர்ந்திரும்புநதால், நாம் மீண்டும் தவேனை நோக்கி நம் கவனத்தை திரும்ப வணேட்டும்.

மனந்திரும்புதல் வளெளிப்படையான பாவத்தை உள்ளடக்கியிருக்கலாம், ஆனால் அது மிகவும் முக்கியமானவற்றின் பிப்பியான இடப்பெயர்வையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம். ஒரு நபர் தவேலயத்தில் சூறாசூறாப்பாக இரக்க மாபியும், அதே நேரத்தில் முன்னேற்றம், அங்கீகாரம், உடமைகைகள் அல்லது மோதல்களில் பெருகிய மாறையில் உறிஞ்சப்படலாம். சவேயைகத் தடொடங்கிய பொறுப்புகள் அமையையாக அடையாளத்தின் மையமாக மாறும். நமது வலுவான ஆசைகள் வறோ இடங்களில் செலுத்தப்படும்போது நாம் தடொடர்ந்து விசுவாசத்தின் மொழியைப் பசேலாம்.

போதகர் அந்த பரிசோதனையில் தன்னைச் சரேக்கிறார். இது தலவைர்களுக்கும் மற்றவர்களை செல்வாக்கு செலுத்தும் எவருக்கும் ஒரு பயனுள்ள மாதிரியாகும். ஆவிக்காரியப் பொறுப்புணர்வு நமது சொந்த கவனத்தை ஆராய்வதற்கான தவேயை நீக்காது. நாம் எதை உருவாக்குகிறோமோ, பராமரிக்கிறோமோ அல்லது பாதுகாக்கிறோமோ அது சவே சயெய அழைத்த கர்த்தரனை விட அதிக முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளதா என்று நாம் அனைவரும் கடேக வணேட்டும்.

யுதா ஆவி தலமையிலான ஜபெத்திற்கு ஒரு பரந்த அமைப்பை வழங்குகிறார். ஊழல் தாக்கங்கள் மற்றும் சிதனைந்த பபோதனகைளை எதிர்கொள்ளும் விசுவாசிகளை அவர் உரையாற்றுகிறார், பின்னர் அவர்களின் மிக புனிதமான நம்பிக்கையில் தங்களை கட்டமைக்கவும், பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பிரார்த்திக்கவும், தவேனுடைய அன்பில் நிலைத்திருக்கவும், நித்திய வாழ்க்கைக்கு கிறிஸ்துவின் கருணையைத் தடேவும் அழைக்கிறார். அவரது அடத்த கட்டளகைகள் மற்றவர்களுக்கு உதவவது பற்றியது. ஜபெம், விடாமாயற்சி, எதிர்கால நம்பிக்கை மற்றும் இரக்கம் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜூட், கஃ. ஜஃ. வி.

இது ஜபெம்க்கு ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நோக்கத்தை அளிக்கிறது. நாம் விசுவாசமாக இருக்கவும், அன்பில் வளரவும், உதவி தவேனுடும் நபர்களுக்கு பாத்திசாலித்தனமாக பதிலளிக்கவும் தவேனை நாட்கிறோம். நித்தியத்தைப் பற்றிய பாதுப்பிக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு அவர்களின் ஆவிக்காரிய நலனில் அதிக கவனம் சலுத்தவும், சவேனை செய்ய மலும் கிடகைக்கவும் வணேடும்.

நம்பிக்கை பலவீனமடையும் பபோது ஜபெம்யை இந்த பிரசங்கம் வலுவாக ஊக்குவிக்கிறது. திசைதிராப்பப்பட்ட அல்லது ஊக்கமடனந்த விசுவாசியான ஒருவர், நிச்சயமற்ற தன்மை தனிமையில் வளர அனுமதிப்பதை விட தவேனை நோக்கி திரும்ப வணேடும். இராப்பினும் மக்கள் பல்வறோ காரணங்களுக்காக உத்தரவாதத்துடன் பபோராடலாம். துக்கம், பதிலளிக்கப்படாத களேவிகள், சபோர்வா, ஆவிக்காரிய பாறக்கணிப்பு அல்லது காழப்பமான பபோதனகைள் அனதைத்தும் பங்களிக்கலாம். ஜபெம் நோயாளியின் அறிவாறுத்தல் மற்றும் நம்பகமான ஆதரவடன் இருக்கலாம்.

ஜபெம் செய்யத் தொடங்குவதற்கு மூன்பு நமது களேவிகள் மறனந்துவிட்டன என்று பாசாங்கு செய்யத் தவேனையில்லை. நாம் நரேமயாக வந்து, அவரூடைய வார்த்தையைப் பாரிந்துகொள்ளவும் நம்பவும் உதவாமாறு கர்த்தரிடம் கடேகலாம். பலப்படுத்தப்படும் விசுவாசம் அவரை நோக்கி சலுத்தப்படுகிறது. பலத்தின் மலம் உறுதியை உருவாக்கும் நமது திறனை விட அவரது உண்மையை நாம் நம்பியுள்ளோம்.

ஆவியானவர் நமது பலவீனங்களுக்கு உதவுகிறார் என்று ரமோம் 8:26 கூறுகிறது. நாம் எப்படி ஜபெிக்க வணேடும் என்று எப்பபோதும் நமக்குத் தெரியாது என்பதை பவல் ஒப்புக்கொள்கிறார். நமது அனுபவத்தை ஒரு தளெிவான கோரிக்கையாக ஒழுங்கமைக்க மூடியாத தருணங்கள் உள்ளன. நாங்கள் காயப்படுகிறோம் என்று எங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் எந்தத் தீர்வு சிறந்தது என்பதைப் பார்க்க

மாடியாது. அதன் மூலம் ஆழத்தையும் விளக்க மாடியாமல் நமது தவேயை நாள்கள் உணர்கிறோம்.

அந்த பலவீனத்தில் ஆவியின் உதவி நம்மைச் சன்றடகிறது. தவேன் இதயத்தை அறிவார், அவருடைய அக்கறை நமது சொற்பொழிவால் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இது நாம் சார்பு கொண்ட ஜெபிக்க காரணம் அளிக்கிறது. ஆவிக்கூரிய வாழ்க்கை அவரது பரிசு என்பதை நினையில் கொள்ளும்போது நாம் திறந்த மனதுடன், விரும்பத்தூடனும், பதிலளிப்பூடனும் இரக்கலாம். இதன் நோக்கம் அவருடன் கிட்டறவா மற்றும் அவரது பணிக்கு விசுவாசமாக சரணடவைது.

இயசே வருகிறார் என்று நாம் இன்னும் நம்புகிறோமா என்றும் பதகர் கடேகிறார். மதல் தசலனோனிக்கயேர் 4 அந்த எதிர்பார்ப்பை ஒரு மயேச்சல் நோக்கமாக அளிக்கிறது. இறந்தவர்களைப் பற்றி கவலைப்படும் விசுவாசிகளுக்கு பவல் எழுதுகிறார். அவர் உயிர்த்தஜெதலயும் கிறிஸ்துவின் மக்கள் கிட்டத்தையும் அறிவிக்கிறார், பின்னர் அந்த வார்த்தகைளால் ஒருவரக்கொருவர் ஆறுதல் சொல்லச் சொல்கிறார்.

வாக்கத்தத்தம்யானது பகிரப்பட்ட ஊக்கமாக மாறும். தயார்நிலை, ஆறுதல் மற்றும் உண்மைத்தன்மையை வலுப்படுத்தும் வழிகளில் கிறிஸ்துவின் வருகையைப் பற்றி நாம் பசே வணேடும். அவரது மக்கள் ஆண்டவருடன் இரப்பார்கள் என்பதே மயை உத்தரவாதம். நாம் காத்திரக்கம்போது தடொடர்ந்து அன்பாகவாம், சவேனை செய்வதற்கும், நிலைத்திரப்பதற்கும் அந்த நம்பிக்கை நமக்கு காரணத்தைத் தருகிறது.

அவர்களின் எதிர்காலம் ஒரு தடொழில், ஒரு வீட மற்றும் ஓய்வா நரேத்ததைத் தாண்டி நீண்டள்ளது என்பதை கழந்தகைளக்காக் கற்பிக்காமாறு இந்த பிரசங்கம் காறிப்பாக கடும்பங்களை அழகைகிறது. இவனை பயனுள்ள பமிக்கூரிய இலக்குகள், ஆனால் அவனை ஒரு வாழ்க்கையின் மூலம் நோக்கத்தையும் விளக்க மாடியாது. எவனை கவனத்ததைப் பறுகின்றன, எவனை பாராட்டுகின்றன, எவனை கவலையை ஏற்படுத்துகின்றன, எதனை நாம் விரும்பத்தூடன் தியாகம் செய்கிறோம் என்பதன் மலம் கழந்தகைள் நமது மன்னுரிமகைகைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

தவேனுடைய ராஜ்யத்தை நாம் தடொடர்ந்து கடசை இடமாக வழங்கும்போது அதைப் பற்றி பசேினால், நம்மைப் பார்ப்பவர்கள் மாரண்பாட்டகை் காணலாம். சாதாரண நடமைறகைள் மலம் நாம் அதனை மாற்றத் தடொடங்கலாம். வதோகமத்தனை ஒன்றாக வாசியாங்கள். நரேர்மையின்மை எளிதாக இரக்கம்போது நரேர்மை ஏன் மக்கியம் என்பதை விளக்காக. சிந்தனமைக்க தாராள மனப்பான்மையை கழந்தகைள் பார்க்கட்டும். கிறிஸ்துவில் நரேர்மையான துக்கத்தூடனும் உயிர்த்தஜெதல் நம்பிக்கையூடனும் இறந்தவர்களைப் பற்றி பசேங்கள்.

சொந்தம் மற்றும் பொறுப்புணர்வகை கற்றுக்கொடுங்கள். கர்த்தரான உறவிலிருந்து பரிசுத்தம் வளர்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளட்டும். காடும்பத்தின் மொழியில் பரலோக நம்பிக்கைக்கு ஒரு இடத்தைக் கொடுங்கள், அந்த நம்பிக்கை பொறுமையும் அன்பும் நிறைந்த நடத்தை மூலம் வளெளிப்படுத்தப்பட்டும். இன்று நாம் வாழும் விதத்தில் நித்தியம் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை நம் காழந்தகைகள் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு சவேகை கவனத்தை மீட்டெடுக்க முடியும், ஆனால் அன்றாட தீர்வுகள் அந்த கவனம் வரேவின்குறதா என்பதை வளெளிப்படுத்துகின்றன. வணக்கத்திற்குப் பிறகு, நாம் வதோகமத்திற்கு இடமளிப்போமா? நாம் வறோவிதமாகப் பசோவோமா? நாம் ஏற்படுத்திய தீங்கை சரிசெய்வோமா? நாம் இன்னும் தாராள மனப்பான்மையுடனோ அல்லது பொறுமையுடனோ இருப்போமா? தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினையை மறைப்பதை விட அதற்கு நாம் உதவியை நாடுவோமா?

இந்த பதில்கள் பூதுப்பிப்புக்கு சொந்தமானவை. வாக்கூத்தத்தம்யின் மூத்திரையை நினவையில் கொள்ளுமாறு பிரசங்கம் அழகைகிறது, மலோம் எபசேயர்கள் உண்மையும் கருணையும் நிறைந்த வாழ்க்கையின் மூலம் அந்த மூத்திரையை மதிக்க அழகைக்கிறார்கள். நமது வாழ்வின் திசை, தவேன் கொடுத்ததை அதிகளவில் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளும் வறெற்றியை உணர இது தவேயில்லை. கிருபையைப் பெற்று, திரூத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அடுத்த விசுவாசமான நடவடிக்கையை எடுத்து, நாம் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவிடம் திரும்பிச் செல்கிறோம் என்று அர்த்தம். இந்த தொடர்ச்சியான பதில்களின் மூலம் விடாமாயற்சி பெரும்பாலும் உருவாகிறது.

நம்மைச் சூற்றியுள்ள மக்களும் பலவீனம், காழப்பம் மற்றும் ஆபத்துடன் போராடுவதால், யுதாவின் இறுதி அறிவூறுத்தல்கள் இரக்கத்தை நோக்கி திரும்புகின்றன. நித்தியத்தைப் பற்றிய நமது விழிப்புணர்வு அவர்களின் நோக்கி நம்மைத் துண்ட வேண்டும். நாம் பொறுமையுடன் வதோகமத்தை விளக்கலாம், கடேகலாம், ஜபெிக்கலாம், தூக்கத்தில் இரக்கம் காடும்பத்தை ஆதரிக்கலாம் அல்லது நம்பிக்கை பலவீனமடனந்த ஒருவரை ஊக்குவிக்கலாம்.

ஒரு நபரின் கண்ணியத்தை மதித்து, அவர்களின் வாழ்க்கையில் தவேனுடைய பணியை நம்பியபபி இதைச் செய்கிறோம். ஆவிக்ாரிய அனுபவத்தை கட்டாயப்படுத்தாமல் நாம் அழகைக்கலாம் மற்றும் ஊக்குவிக்கலாம். கர்த்தரூக்கு நரேமயாக பதிலளிக்க மக்களுக்கு உதவுவதே இதன் நோக்கம்.

நித்தியத்தை நினாவில் கொள்ளும் ஒரு தவாலயம் மக்களைப் பற்றி ஆழமாக அக்கறை கொண்ட ஒரு சமூகமாக மாற வேண்டும். அதன் நம்பிக்கை அதன் போதனையில் கட்டப்பட வேண்டும், மலும் அதன் பொறுமை, தாராள மனப்பான்மை, பூனிதம் மற்றும் அன்பில் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

அபிப்படை உண்மை என்னவென்றால், நித்திய நம்பிக்கை ஜபம், விடாமுயற்சி, பரிசுத்தமான நடத்தை மற்றும் மற்றவர்கள் மீது இரக்கமுள்ள அக்கறை ஆகியவற்றில் வளர்கிறது.

தனிப்பட்ட சிந்தனை / பகாதி 06

பிரதிபலிப்புக்காக, பரிசுத்த ஆவியில் ஜபிக்கிறதோடும் யெசு எதனை வகைக்கிறார் என்பதனைக் கவனியுங்கள். நேர்மையான மற்றும் சார்ந்திருக்கும் இதயத்துடன் நீங்கள் எப்படி பாதுகாத்தலை நாடலாம்? கிறிஸ்துவின் வாக்கத்தத்தம்யளிக்கப்பட்டவர்களை தூக்கத்தில் இரக்கம் விசுவாசிக்க என்ன வழங்குகிறது? உங்கள் மூன்றுமனைகளிலிருந்து உங்கள் வீட்டில் உள்ளவர்கள் நித்தியத்தனைப் பற்றி என்ன கற்றுக்கொள்கிறார்கள்? அவரைப் பின்பற்ற மயற்சிக்கும்போது உங்கள் பொறுமனை ஊக்கம் யாருக்கு தவேனை?

உங்கள் தனிப்பட்ட பதிலுக்கு, நீங்கள் தடொடர்ந்து பயிற்சி செய்யக்கூடிய வதோகமம் மற்றும் ஜபெம்யின் தாளத்தலை விவரிக்கவாம். அந்தப் பழக்கத்திற்கு நரேம் ஒதுக்காவதற்காக நீங்கள் காறகைக்கப்போகாம் ஒரு கவனச்சிதறலகைக் காறிப்பிடங்கள். உங்கள் வீட்டில் நித்திய நம்பிக்கையை நீங்கள் எவ்வாறு ககொண்டுவரவீர்கள் என்பதலை எழுவாங்கள், மலேம் இந்த வாரம் நீங்கள் ஊக்குவிக்கும் அல்லது கவனிக்கும் ஒருவரலை பயெரிடங்கள். உங்கள் பதில் இந்த அறிவிப்பாக மாறட்டும்: தவேன் வாக்கூத்தத்தம்யளித்ததலை நான் நினைவில் ககொள்வனே, மலேம் நான் ஜபெிக்கும், வாழும், மக்களகைக் கவனிக்கும் மாறையை வபிவமகைக் அந்த நம்பிக்கையை அனுமதிப்பனே.

இறுதி பதில்

நித்தியத்தின் வௌிச்சத்தில் இன்று வாழ்தல்

பரலோகம் எனக்கு முன்னால். பரிசுத்த ஆவியானவர் எனக்குள்.

௯

நித்தியத்தின் வளிச்சத்தில் இன்று வாழ்தல்

நம்மனைச் சூற்றியுள்ளவற்றைப் பார்த்து, தவேன் இன்னும் அதிகமாகத் தயாரித்திருக்கிறார் என்று நம்ப மாபியுமா என்று கடிப்பதன் மலம் செய்தி தொடங்குகிறது. வதேம் அந்த "இன்னும்" ஓர் தளிவான திசையை அளிக்கிறது. இதில் உயிர்த்தழைதல், மூழ்மையான மீட்பு, தவேனுடைய பிரசன்னத்தில் வாழ்தல், மரணத்திற்கும் துக்கத்திற்கும் மாபிவ் ஆகியவனை அடங்குகின்றன. தவேன் தனது மக்களுக்கு வாக்கத்தத்தம்யளித்துள்ள எதிர்காலத்திற்கு மமேபட்ட சலிழ்நிலகைளுக்கு அப்பால் நமது நம்பிக்கை அடையும்.

அந்த எதிர்காலம் தற்போதையை விசுவாசத்திற்கு அர்த்தத்ததைத் தருகிறது. ஆபிரகாம் நாம் தற்காலிகமாக வசிக்கும்போது கீழ்ப்படிய கற்றுக்கொடுக்கிறார். நமது பொக்கிஷத்தை ஆராய இயசே நமக்காக் கற்பிக்கிறார். நித்திய மகிமை தொடர்பாக துன்பத்தை கருத்தில் கொள்ள பவல் நமக்காக் கற்பிக்கிறார். தவேனுடைய பிரசன்னம் மற்றும் மறுசீரமைப்பு மீது ஜான் நம் கவனத்தை சலுத்துகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரம் என்பதைப் பாரிந்துகொள்ள எபசேயர் நிரும் உதவுகிறது. நித்திய ஜீவனை நோக்கிப் ஜபம் செய்யவும், விடாமயற்சியுடன் இரக்கவும், மற்றவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ளவும் யுதா நம்மனைக் அழகைக்கிறார்.

நாங்கள் இன்னும் பயணம் செய்கிறோம், பயணத்திற்கு இன்னும் நம்பிக்கை தவேபைப்புகிறது. சில களேவிகளுக்கு இன்னும் பதில் இல்லலை. சில சாமகைளுக்கு தொடர்ச்சியான கவனிப்பு தவேபைப்புகிறது. சில பொறுப்புகள் அதிக அங்கீகாரம் இல்லாமல் நிறவைநேற்றப்படும். ஆயினும்கலிட, இந்த யதார்த்தங்களில் எதுவும் தவேன் தயாரித்ததை சோர்வடையைச் செய்யவில்லை. நமது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை அதற்கு அப்பால் சனென்றவைதால், நிகழ்காலத்திற்குள் நாம் பொறுப்புடன் வாழ மாபியும்.

வரும் வாரத்தில், ஓர் நாளில் இந்த உண்மைகளுக்குத் திரும்புங்கள். எபிரயெர் 11:8-16-ல் தொடங்கி, உங்கள் இலக்கை நினாவில் கொள்ளும்போது நீங்கள் நிறவைநேற்றும் ஓர் பொறுப்பை அடையாளம் காண்க. பின்னர் மத்தயே 6:19-34-ஐ வாசித்து, உங்கள் நரேமும் கவனமும் எங்கு மாதலீடு செய்யப்படுகிறது என்பதை ஆராயுங்கள். கொலோசயெர் 3-ஐ வாசிக்கும்போது, விலக்க வணேபிய ஓர் நடத்தையையும், ஓர் உறவில் கடபைப்பிபிக்க வணேபிய ஓர் நற்பண்பையும் தநேந்தடுங்கள்.

2 கொரிந்தியர் 4:7-18 க்கு ஒரு நாள் கொடாங்கள், ஒரு சூமனைக்கு நேர்மையாக பெயரிட்டு, அதற்கு அருகில் உயிர்த்தொழுவல் வாக்காத்தத்தம்யை வணக்கவும். வளெரிப்படுத்தால் 21-ஐ வாசித்து, தாக்கம், நோய் அல்லது தனிமையை அனுபவிக்கும் ஒருவரை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். எபசேயர் 1 மற்றும் 4-க்குத் திரும்புங்கள், கிறிஸ்துவாக்காச் சொந்தமானவர்கள் உங்கள் பச்சையம் நடத்தையையும் எவ்வாறு பாதிக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். யூதாவான் வாரத்தை மாடுக்கவும், தவேனைத் தடுவதற்கும், வலிமை தவேன்படும் ஒருவரை ஊக்குவிப்பதற்கும் அவசரமின்றி நேரத்தை ஒதுக்கங்கள்.

பதில் காறிப்பிட்டதாக இருக்கட்டும். நித்தியத்தைப் பற்றிய பாதுப்பிக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு ஒரு உரையாடல், ஒரு பழக்கம், ஒரு மாபிவ அல்லது அன்பின் செயலில் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். நாம் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் மாற்ற வேண்டியதில்லை. கர்த்தர் நமக்குக் காட்டும் விஷயங்களுக்கு நாம் நேர்மையாக பதிலளிக்க வேண்டும்.

எங்கள் இறுதி அறிவிப்பு இதுதான்: நான் இயசே கிறிஸ்துவாக்கா சொந்தமானது. நான் நிகழ்காலத்தில் பொறுப்புடன் வாழ்வேன், அதே நேரத்தில் நித்தியத்தைக் கவனத்தில் கொள்வேன். என் கவனத்தை வடிவமைக்க அவரது வார்த்தைக்கு இடமும், என் நடத்தையை வழிநடத்த அவரது ஆவிக்கு இடமும் கொடுப்பேன். உயிர்த்தொழுவலை நினைவாகிரும் போது துன்பத்தைப் பற்றி நான் நேர்மையாகப் பேசுவேன். எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கும், ஆண்டவரைக் கௌரவிப்பதற்கும் பயன்படுத்துவேன். எனது நம்பிக்கை கடவாளில் உள்ளது, அவர் தனது மக்களுக்காக ஒரு எதிர்காலத்தைத் தயாரித்து, பயணம் முழுவதும் விசுவாசமாக இருக்கிறார்.

இறுதி ஜபம்

கர்த்தராகிய இயசேவே, இந்த தற்போதைய வாழ்க்கையின் வரம்புகளைத் தாண்டிய எதிர்காலத்திற்கு எங்களை அழைத்ததற்கு நன்றி. நாம் சாதிக்கக்கூடியவை, வதைத்திருக்கக்கூடியவை, பாரிந்துகொள்ளக்கூடியவை அல்லது தீர்க்கக்கூடியவை ஆகியவற்றோடு நமது நம்பிக்கை மாபிந்துவிடவதில்லை என்பதற்காக உமக்கு நன்றி. எங்கள் இரட்சிப்பிற்காக நீர் செயல்பட்டீர்; உமது ஆவியானவரை எங்களுக்குத் தந்தீர்; மீட்பை முழுமையுடனுவதாக வாக்காத்தத்தம் செய்தீர்.

உமக்கூரிய இடத்தைத் தற்காலிகமான காரியங்கள் பிடித்துக்கொள்ள நாங்கள் அனுமதித்ததற்காக எங்களனை மன்னியும். சில நேரங்களில் எங்கள் சலிநிலைகள், மன்னேற்றம் அல்லது மற்றவர்களின் ஒப்பாதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உங்கள் நற்குணத்தை அளவிட்டோம். நீங்கள் வாக்குத்தத்தம்யளித்துள்ள சாதந்தரம்ச் சொத்தாக்காக் காறனைந்த கவனம் சலுத்தும் அதவேளே, பரிமிக்கூரிய இலக்காகளனை நாங்கள் கவனமாக திட்டமிட்டாள்ளோம். நாம் எதற்காக வாழ்கிறோம் என்பதைப் பற்றிய நமது பரிதலனை பாதாப்பிக்கவும்.

நாங்கள் மூழா சாலையையும் பார்க்க மாபியாதபோது கலிட, உங்கள் அழைப்புக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் ஆபிரகாமனைப் போல நடக்க எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடாங்கள். நீங்கள் எங்களுக்கு மான் வதைத்துள்ள மக்கள் மற்றும் பொறுப்புகளனை உண்மையாடன் கவனித்துக் கொள்ள எங்களுக்கு உதவாங்கள். தவேனை உரவாக்குபவரும், படபாப்பாளியமான நகரத்தை நோக்கி நம் இதயங்களனை நகர்த்திக் கொள்ளுங்கள். எங்கள் தற்போதைய இல்லம் பலவீனமாக உணரம்போது, உங்கள் உண்மதைத்தன்மையனை எங்களுக்கு நினைவலிட்டாங்கள்.

நமது பொக்கிஷத்தை ஆராயாங்கள். உடமைகளை, அங்கீகாரம், மனக்கசப்பு அல்லது கவலனை எங்கு அதிக அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன என்பதனை எங்களுக்குக் காட்டாங்கள். எங்கள் நேரத்தையும், வீடாகளையும், வளங்களையும், திறன்களையும் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கு சவேனை செய்யும் வழிகளில் பயன்படுத்த எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடாங்கள். நீங்கள் எங்களிடம் ஒப்படைத்ததனை பொறுப்பாடன் செய்ய எங்களுக்கு தாராளமான இதயங்களையும் ஞானத்தையும் வழங்குங்கள்.

எங்கள் வீடாகளில் நித்தியத்தைக் கொண்டுவர எங்களுக்கு உதவாங்கள். நம் கழந்தைகளும், நாம் சலெவாக்கு சலுத்துபவர்களும் நமது நடத்தையில் விசுவாசத்தைக் காணட்டும். எங்களனைத் உண்மையாளர்களாகவும், பொறுமையாடனும், மனந்திரும்பத் தயாராகவும் செய்யுங்கள். நாம் மன்னிப்பனைப் பெற்றிரப்பதால் மன்னிக்கவும், பாதாகாப்பும் ஆதரவும் தவேபாட்டும்வர்களனைக் கவனித்துக்கொள்வதால் ஞானத்துடன் நடக்கவும் எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடாங்கள்.

நாங்கள் சாமக்காம் சாமகளை நீங்கள் அறிவீர்கள். எங்களால் விளக்கக்கலிய தாக்கத்தையும், வார்த்தைகள் இல்லாத தாக்கத்தையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். நமது பலவீனத்தில் எங்களனைச் சந்திக்கவும். கவனிப்பனைப் பெறுவதற்கும், தவேபாட்டும் இடங்களில் உதவியனை நாடாவதற்கும் எங்களுக்கு தறரியம் கொடாங்கள். சோர்வடனைந்தவர்களனைத் தாங்கும்; தாக்கப்பலுகிறவர்களனை ஆறுதல்புத்தும்; நம்பிக்கனை மங்கிப்போனவர்களனைப் பலப்படுத்தும்.

உயிர்த்தொழுவதலை நம் மான் வதைத்திருங்கள். தற்போதைய துன்பம் உங்கள் மக்கள் மீது இறுதி வார்த்தையைக் கொண்டிருக்காது என்பதை நினைவில் கொள்ள எங்களாக்கு உதவங்கள். எங்கள் சரீரங்களின் மீட்புக்காகக் காத்திருக்கும்போது, எங்களான உள்ளத்தில் பாதுப்பியும். உமது வாக்குத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட மகிமைக்கு நமது பாரிதலில் சரியான இடத்தை வழங்க எங்களாக்குக் கற்பியுங்கள்.

உமது பிரசன்னத்தின் வாக்குத்தத்தத்திற்காக உமக்கு நன்றி. மரணம், தூக்கம், அழுகை மற்றும் வலி என்றென்றும் இருக்காது என்பதற்கு நன்றி. உங்களாடன் இருக்க வேண்டும் என்ற எங்கள் விரும்பத்தை ஆழப்படுத்துங்கள். அந்த ஆசை இன்று துன்புறுத்தப்படும் மக்கள் மீது மலேம் இருக்கம் காட்டட்டும். உமது மூலமையான பாதுப்பித்தலை நம்பிக்கொண்டே, பொறுமையுடன் பிறரைக் கவனிக்க எங்களாக்கு உதவம்.

உங்கள் இரத்தத்தின் மலம் மீட்புக்கும், வாக்குத்தத்தம்யின் பரிசுத்த ஆவிக்கும் நன்றி. நமது சாதந்தரத்தின் அச்சாரத்தை நன்றியுடனும் பயபக்தியுடனும் பற்றாக்கொள்ள எங்களாக்கு உதவம். உங்கள் விசுவாசத்தில் எங்கள் நம்பிக்கை நிலைத்திருக்கட்டும், மலேம் எங்கள் வாழ்க்கையை உங்கள் ஆவிக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் வதைத்திருங்கள். நமது பச்சை கருணையுடனும், நமது உறவாளனை உண்மையுடனும், நமது கீழ்ப்பித்தலை நேர்மையாகவும் ஆக்குங்கள்.

ஐபெத்தில் எங்களாக்கு பாத்தாணர்ச்சி அளியுங்கள். நமது வார்த்தைகள் தோல்வியுடைய இடத்தில், நமக்கு உதவங்கள். நமது கவனம் எங்கே அலைந்து திரிந்ததோ, அங்கயே எங்களதைத் திரும்பிக் கலப்பிடுங்கள். நாம் திருத்தத்தை எதிர்த்த இடத்தில், நம் இதயங்களனை மனென்மையாக்குங்கள். நாங்கள் சோர்வாக வளர்ந்துள்ள இடத்தில், உம்மைத் தடேவதற்கான எங்கள் விரும்பத்தை பாதுப்பிக்கவும்.

உங்கள் வருகைக்கு எங்களதைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நம்பிக்கையைப் பற்றிப் பச்சைத் தரையத்தையும், உமது வார்த்தையை விளக்கப் பொறுமையையும், உம்மைத் தவேப்பபுகிறவர்களனை அணுக அன்பையும் எங்களாக்குத் தாராம். நீங்கள் வாக்குத்தத்தம்யளித்த எதிர்காலத்தைப் பற்றிய எங்கள் எதிர்பார்ப்பை வலுப்படுத்தும் அதே நேரத்தில் இன்றைய பொறுப்புகளில் எங்களனைத் தொடர்ந்து விசுவாசமாக வதைத்திருங்கள்.

எங்கள் வாழ்க்கையையும், எங்கள் காலம்பங்களையும், எங்கள் தூக்கத்தையும், எங்கள் எதிர்காலத்தையும் உங்கள் கைகளில் வைக்கிறோம். என்றென்றும் ஒளியில் இன்று வாழ எங்களாக்கு உதவங்கள்.

இயசேவின் பெயரால், ஆமென்.

வதேத்தில் தடொடர்ந்து பபித்தல்

எபிரயெர் 11-க்கு வழி வகாக்கும் சகிப்புத்தன்மகைக்கான அழபைப்பைப் பார்க்க எபிரயெர்களுடன் 10:32-39-ஐத் தடொடருங்கள். வரப்போகும் நகரத்தை நாடுவதற்கும் துதிக்கும், தாராள மனப்பான்மகைக்கும், நற்சயெல்களுக்கும் உள்ள தடொடர்பைப் பாரிந்துகொள்ள எபிரயெர் 13:14-16-ஐ வாசியுங்கள். நித்திய மான்னரிமகைகள் கவனத்தயையும் நடத்தயையையும் எவ்வாறு வபிவமகைக்கின்றன என்பதை ஆராய மத்தயே 6:19-34 மற்றும் ககொலோசயெர் 3:1-17 க்குத் திரும்புங்கள்.

பலவீனமான பாத்திரங்களயையும் தியாகம் தவேபைப்படும் ஊழியத்தயையும் பற்றிய பவாலின் பதோதனை, உயிர்த்தழைதலுக்கும் சரீரத்தின் மீட்பு நம்பிக்ககைக்கும் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும் வாழ்க்ககைக்கும் எவ்வாறு சலெல்கிறது என்பதை அறிய 2 ககொரிந்தியர் 4:7-18 மற்றும் 5:1-10-ஐ ஒன்றாக வாசியுங்கள். ஆவியின் இரூப்பு, தத்தடெப்பு, தூன்பம், உடல் மீட்பு மற்றும் ஜபெத்தில் உதவி ஆகியவற்றாக்கூ இடயிலான உறவகை கருத்தில் ககொள்ள ரோமர் 8:9-27 ஐப் பபியுங்கள்.

வளெிப்படுத்தாதல் 21 மற்றும் 22:1-5-ல் நரேத்தை சலெலிடாங்கள், தவேனுடயை வாக்கூத்தத்தம்யளிக்கப்பட்ட பிரசன்னத்தயையும் மீட்டடெப்பயையும் உங்கள் நம்பிக்கயை ஆழப்படுத்த அனுமதிக்கவம். எபசேயர் 1:3-14 ஐ 4:25-32 உடன் பபியுங்கள், இதனால் உத்தரவாதமும் அன்றாட பரிசுத்தமும் ஒன்றோடொன்று இணகைக்கப்பட்டிருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் பழிவயையும் நற்சயெய்திக்஑ப் பதிலளிக்கம்பபி அப்போஸ்தலர்கள் விடுத்த அழபைப்பயையும் அறிய அப்போஸ்தலர் நடபபிகள் 2:1-4 மற்றும் 37-39-ஐ மீண்டும் வாசியுங்கள்.

இறுதியாக, 1 தசெலோனிக்கயேர் 4:13-18 மற்றும் யூதா 20-25 ஆகியவற்றைப் பகிரப்பட்ட ஊக்கூவிப்புக்கான பகாதிகளாக வாசியுங்கள். கர்த்தருடன் இரூப்பதற்கான வாக்கூத்தத்தம் உங்கள் விசுவாசத்தை வலுப்படுத்தட்டும், மலேம் ஜபெம், விடாமாயற்சி மற்றும் இரக்கம் உங்கள் வாழ்க்ககையில் அந்த நம்பிக்கயை வளெிப்படுத்தட்டும்.